

Sevgili Okuyucular

Öyle sanılıyor ki yapılan her hareket, her iyi davranış ve vicdan sesini dinleyerek verilen her karar insanı geliştirir, tekâmül yolunda ilerletir. Buna ayrıca kuvvetli inanç uğruna yapılan ameller de eklenebilir.

Tekâmülün yönü hakkındagerçek bir bilgimizin olabilmesi için kendimize iyi bakmamız gerekir. Kendimizi iyi tanımak demektir bu. İç yapımızın işleyiş mekanizmasını iyi bilmekle ancak nasıl tekâmül edebileceğimiz hakkında bir bilgiye ulaşabiliriz. Bu işleyiş mekanizmasının kanunları, ilkeleri, kaderi ve kaza'sı vardır; gene onun düzeni ile alakalı bir metodoloji vardır.

Davranışlar, hareketler ve irade gücü bir sonuç-olaydır. İnsanın içsel işleyiş mekanizmasının bir bakıma matematiksel sonucu gibi ele alınabilirler. Alınan etkinin —görünür ya da görünmez tertipte olsun— cevabı olarak ortaya çıkan canlılık olayları, ilke olarak maddeseldir ve çok büyük oranda otomatik bir sürece bağlı olarak gerçekleşir.

Tekâmül olgusu spiral bir yol izleyerek gerçekleşir. Az farkla hep aynı olaylar yaşanır ve mekanik hayatın yörüngesinden nadir hallerde çıkılır. Çok uzun devreler sonunda —tekrar doğuşlarla— oluşan şuurlu-bilgi vasıtasıyla «içsel aydınlanma», şuur uyanıklığı, sıffet günü, oluşur. Bu tekâmüldür. Tekâmül ip gibi sürüp giden bir olgu değil, nerede ne zaman olacağı belli olmayan parlamalar şeklinde beliren bir olgudur. Bu yüzden insan ve toplumlar çok zor gelişirler. Tekrarlı olaylar, tecrübeler ve gözlemler aynı izlenimlerin sadece şiddetini arttırmaya yarar. İnsanın ve toplumun uyanmasına sebep olan şuurlanmasına değil...

Hayatın tümü spiral hareketin niteliğine bağlı bir gelişimin amacına ulaşması için İlâhî Kudret'in bir tertibidir.

Selâm ve Sevgiler...

Ergün ARIKDAL

Realite

Ergün ARIKDAL

Cennet, Cehennem, Kıyamet

Kıyamet uyanma hâlinin ifadesidir. Şuurun uyanmasıdır. Uyandıığınız zaman, bir üst realitede uyanacaksınız. Perspektifiniz değişecektir. O zaman ne cennet ne de cehennem vardır, artık sizin için... Bu ikili terazi sizin için artık söz konusu değildir. Tek kefeye biner iş...

Cennet ve cehennem söz konusu olduğunda zaman, mekanik, içgüdüsel, duygusal bir sistemde devamlı bir mekanizma çalışması içindedir demektir. «Bunu yaparsam, cennet; bunu yaparsam, cehennem...» Yani ancak bir şartlanma mekanizması içinde yürütebiliyor varlık kendini. O şekilde ayakta kalabiliyor. Yani, «Menfaatim yok ki kardeşim, ne yapayım, yani?» 'Menfaat' lâfını unuttuğu zaman, olayı olay olarak ele aldığı zaman, gerekli olan neyse, onu yapan ve yapınca da, «Burda benim çıkarım ne?» diye düşünmediği zaman, cennet - cehennem de çöker gider. Cennet ve cehennem çoktugü vakit, artık siz uyanmışsınız demektir. Sizin için bu tip bir yaşam hiçbir anlam ifade etmez. Gerçekten de bu tip bir yaşam sona ermiştir. Siz kıyamınızı yapmışsınızdır. Gene aynı yerdesiniz, ama başka bir realitede...

'Başka bir realitede...' deyince çoğu zaman, tûlden giysiler içinde

konatlanıp, gayet lâtif bir âlemde doluşmak zannediliyor. Yani burada bulamadığı rahat orada yaşayacak... Yani gene aynı değişen birşey yok. Yani gene cennet isteniyor.

İnsanların beyinlerindeki en büyük, en zararlı ur budur. Böylece sözlerimin başında da ifade etmeye çalıştığım gibi, o yüksek ahlâkî hayatın cennet ve cehennem ikilemiyle kazanılmasına olanak yoktur. Kazanamazsınız. Muhakkak cenneti elde etmek için bir yerde bir ahlâksızlık yapacaksınız. Kendinize karşı bir namussuzluk, bir samimiyetsizlik, ele geçireyim diye bir yağcılık en azından kendi kendine bir mürâllik olacaktır... Belki bu satırlarımızla bazı dostlarımızın ümit ve arzularına ters düşen imajlar uyanırmış oluyorum, fakat birinin artık bunları söylemesi gerekir. Dernek olarak biz de bunu söylemek istiyoruz. Aslında bu tarzda düşünmeyi zihinlerde oluşturabilirsek, asil kendini aldatmayan, umut ortaya çıkacaktır. Aldatıcı olmayan gerçek bir vaat ortaya çıkacaktır ki, o daha kalıcıdır.

AHLÂKÎ OLABİLMEK

Yardıma muhtaç bir insan ve bir hayvan düşünelim: Aciz olduğu için

evvela hayvanın yardımına koşarsak, yanlış mı davranmış oluruz?

Bunun bir kuralı yok. Siz nasıl istiyorsanız, öyle hareket ediniz. Ne yanlış, ne doğru. Nasıl istemişseniz, öyle hareket ediniz. Sizin için o anda hangisi doğruysa, onu yerine getirin. İster insanı kurtarın, ister kedi yavrusunu önce...

Yani bunun iyi-kötü, sevap-ayıp cennetlik-cehennemlik bir yanı yok. O anda düşünmüş ya da düşünmemişsinizdir. O anda bir yargı içinde bulunursunuz: «Ben hayvanları insanlardan daha fazla severim. O halde ilk önüme çıkan olayda ben hayvanı kurtarırım. İnsanı ondan sonra...» diyebilirsiniz. Gayet de hürmete lâyıktır. Hiçbir şekilde ahlâkî bir müeyyideyle ilgisi yoktur. Zaten insan aslında 'ahlâkî bir varlık' değildir. 'Ahlâkî' olabilmek için çalışan bir varlıktır.

Evet, biz insanlar 'ahlâkî' olmaya çalışan varlıklarız. Daha o safhaya ulaşacağız. Yani, öyle kimseye zarar vermeden, kendi hâlinde yaşamak 'gerçek ahlâklılık' değildir. Çünkü biz asil ahlâksızlık ve namussuzlukları çoğu zaman beynimizin içinde işleriz. Parmaklarımızın ucundan çıkmıyor ama beynimizin içinde çok cinayetler oluyor.

Bazen, hiç belli olmaz, gerçek ihtiyaçlarımızın tatmini şeklinde de kafamızın içinde çok kompaslar kurabiliriz. Onun için, ahlâklılığı, bir takım görgü kurallarına, örf ve âdete, sevap ve günah yoluyla tehdit edip yola getirmeye çalışan bazı sistemlere bağlamışlardır. İnsan, bir tür içgüdüsel varlık olduğu için, ya fıstık, ya sopa... Yani, ya bu işi yaparsın, fıstığı yersin ya da yapamazsan, da-

yağı yersin. Ya yapar cennete girersin, yapamazsan cehennemi boylarsın, gibi... Bu, tamamen bir koşullandırma mekanizmasıdır. Çünkü insan içgüdü ve duygularıyla hareket eder çoğunlukla. Onun anladığı dil böyledir. Ona apaçık bilgi verildiği halde yapamaz, anlayamaz. Ancak bu şekilde bir takım teşviklerle, mekanik tarafına bağlanmak suretiyle yürütebilir kendisini.

KONTROL EDİLMESİ GEREKLİ HUSUSLAR

Bu nedenle, böyle ikili, yani iyilik-kötülük, sevap-günah tarzında bir dengelemeyle yola çıkılır. İlik verdiğimiz örnekteki gibi, ister aciz olan insana, ister hayvana yardım etmiş olun, bu sizin kendi öz davranışınızdır. Vicdan hükmünüz, kanaatleriniz, duygularınız, o andaki siz (dikkat ederseniz 'o andaki siz' diyorum, 'o günkü, o yılki siz' demiyorum) neyi istiyorsa, onu yaparsınız. Emin olun ki, orada eğer hayvanı kurtarmayı seçmişseniz, başka bir zamanda da gene hayvanı önce kurtarma ihtimaliniz azdır. O anki siz hangi şuur hâlindeyseniz, onun sizi sevk ettiğiyle o işi yaparsınız. Onun için, burada iyidir, kötüdür söz konusu değildir. Zaten 'iyidir, kötüdür' ayırımları biz insanları felâkete götürür. Bunun rölatif olduğunu bilirsiniz. Siz kimsiniz? Kaç tane siz bir arada? Bunların hepsi sizde kaynaşıp duruyor. Birinin 'iyi' dediğine öteki 'kötü' diyebilir. Ama bunlar sizin benim dışımızda değil ki. Ben bugünkü personamla böyle kabul ediyorum. İki saat sonra kabul etmeyebilirim. Ya-

(Lütfen sayfayı çevirin.)

ni hiç güven olmaz. Bu duruma göre, bir an önce namusluydum da, bir an sonra namussuz mu oldum? Böyle saçma şey olmayacağı ortada... Bunların hepsi, bu şekilde bir ayırma tâbi tutulmadan gözlenip, anlaşılması, kontrol edilmesi gerekli hususlardır.

Aciz bir hayvanı orada kurtarıp selâmete çıkarmakla da, «Eh, herhalde bir sevap işledik. Allah da bunu karşılıksız bırakmaz...» demek ce namussuzluktur. Düşünce selâmedî bakımından hareket ediliyorsa, işte orada tamamen egoistçe hareket ediliyor demektir. Ama kimseye bir şey söylemediniz... Fakat kendi kendinize düşündünüz mü, düşünmediniz mi? Önemli olan budur. Bunu dışarı vurmuşsunuz, vurmamışsınız bir şey farkalmaz. O hukuksal bir konudur. Öyle durumlara hukuk karışır. Halbuki önemli olan sübjektif hukuktur. Onun için içimizdeki hukuka bakalım. O nasıl dönüyor? Çünkü bunu sizden başka kimse denetleyemez. Siz kendi üzerinizde çalışma yaparken, bunları denetleyebilirsiniz. Hiç kimse de sizi o tür düşüncenizden dolayı sorumlu tutamaz. Ne düşündüğünüzü nereden bilecek? Ama siz kendiniz biliyorsunuz ya...

Onun için Kur'an'da Kaadir-i Mutlak için (Sem-i) ve (Basir) iştir, görür sıfatları kullanılmıştır. İç sesinizi, içinizdekini görür iştir. Vcdanınızı ele alın, kendinizi ele alın. Siz kendinizi iştir ve görürsünüz. Yani illâ mistik tarzda düşünmeye gerek yoktur. Din, insanın gelişmesi, gerçekten ahlâklı bir düzeye çıkabilmesi için, yani önce kendi kendine namuslu olabilmesi için bir yoldur.

DİNİN TÜM AMACI TOPLUMSAL DEĞİL BİREYSEL DİR

O halde dinin tüm amacı toplumsal değildir esasında, bireyseldir. Ama o kişiler bir araya gelmiş, bir toplum meydana getirmişlerdir. Ama her biri ayrı ayrıdır gene... Seksen kişiyi camiye sokun, doksan kişiyi havraya sokun, mihrabın önüne getirin, her biri gene ayrı ayrıdır. Bir üniform bulamazsınız. Her biri kendi kendinedir. Yani her biri yine kendi dinine sahiptir.

Onun için kendimizi işitemiz, görmemizdir önemli olan. Ondan sonrası bize kalmıştır. İnsanın kendi üzerinde çalışmasında en çok zorlandığı nokta benliğin, egonun kendi savunma sistemidir. İnsanın kendine karşı ne derece zalim olması gerekiyor? Bu çok zor bir konu... Fikren ve mantâl olarak belli bir plândan ele aldığımızda, diyorsunuz ki, «İnsan kendi kendini aldatır. Kendi kendine yalan söyler, ne olursa olsun içgüdüsel olarak kendini savunur. Hatta bunu o kadar sistematik bir hâle getirmiştir ki, bir takım mekanizmalar oluşturmuştur. Hemen harekete geçerler, alarm almış askerler gibi...»

Bunları hepimiz biliriz fakat bir gözlem veya kendimizle ilgili bir olaya girdiğimiz zaman, bütün o mantâl plânda olan her şey ortadan kalkar ve siz realiteyle karşı karşıya gelip artık ne yapıyorsunuz (kendinizi savunuyor musunuz, yalan mı söylüyorsunuz, aldatıyor musunuz (Devamı 46. Sayfada)

Medyom ve Mesaj

• Colin WILSON •

(Geçen Sayıdan Devam)

«Yatak odasının kapısı o kadar şiddetle açıldı ki, annemin içeri girdiğini sandım. Oysa karşımda babam duruyordu. Şaşkınlıktan ağzım açık bakıyordum. Çok gerçek görünüyordu. Sanki yaşyormuş gibiydi.

«Baba?» diye fısıldadım.

«Sana hiç yalan söylemedim, söyledim mi, yavrum?» diye sordu.

«Sanmıyorum» dedim.

«Sana şimdi de yalan söylemiyorum. John bizimle birlikte değil. Noel Günü bu kanıtlanacak.»

Sonra gözlerimin önünde kayboldu.

Üç gün sonra Savaş Bürosundan John'ın öldüğünü bildiren bir mektup geldi. Herkes gas tutarken «dul» karısı buna inanmadı. Ölmüş babasının söylediği doğrulandı. Noel günü Doris John'ın yaşadığını öğrendi. Yaralıydı ve esir düşmüştü.

Hiçbir zaman bir medyom olarak eğitilmeyen Doris, bir kez Spiritualistlerin «Geliştirme çevresine» katıldı. Gördüklerinden tedirgin olmuştuk. İlkini kendini beğenmiş bir medyomu öven yaşlı kadınların bulunduğu bir odaya alındı. Sonra orada bulunan herkes sessizce oturup gözlerini kapadı. Ruhun ken-

dileryle iletişim kurmasını bekliyorlardı. İri bir hanım ayağa kalkıp da kendisinin «Reis Oturan Boğa» olduğunu söylediğinde, Doris gözlerini açtı. Çünkü hiç kuşkusuz konuşan sesini derinleştiren kadındı. Tüm oradakilerin bu saçmalığa nasıl inandıklarına Doris şaşıtı. Daha sonra 'Reis Oturan Boğa' onu adeta azırladı. Bacak bacak üstüne atmamalı ve «gücü toprağa iletebilmek için» ayaklarını yere basmalıydı. Doris kendisini bir «insan — ampul» gibi hissettiğini söyledi. Bu tür toplantılara da bir daha hiç katılmadı.

Kendisinin eğitime gereksinmesi yoktu. Kısa bir süre sonra özel yeteneğinin kederli ve umutsuz insanları rahatlatıp, mutlandırdığını farketti. Bir süre sonra topluluklar önünde ve özel evlerde seansler düzenlemeye başladı. Hoş, modası geçmiş ve pek etkin olmayan sözcük Doris için kullanıldığında kişiye garip geliyor. Seanslarında hiç bir zaman 'diğer tarafta' bulunan belli bir kimseve ulaşmak iddiasında değildir. Önce seyircilerini sakinleştirir. Sonra, ruh-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ların kendisiyle konuşacaklarından emin, bekler. Onlar da Doris'i şimdiye kadar hemen hemen hiç hayal kırıklığına uğratmadı.

YENİ ÖLMÜŞ OLANLARIN SESLERİ ÇOK HAFİFTİR

Bir insan ne kadar eskiden ölmüşse sesi o kadar güçlü gelir. Yeni ölmüş olanların ise sesleri çok hafiftir. Bazen de sesleri tümüyle kaybolup gider. Medyomluk yapmaya başladığı ilk zamanlarda Doris bu sessiz sürelerde sahtekârlık yapmışsa da, şimdi ne yapacağını daha iyi biliyor. Herhalde bunu itiraf eden ender medyomlardan biri Doris'tir.

Gençliğinde bu alışılmamış yeteneğinden dolayı kendisinin çok özel bir kişi olduğunu düşünürdü. Bunun için de gösteri yapardı. Bazen kalabalık bir topluluk önünde sesler kesilip ruhlar onu yalnız bırakırdı. O zaman Doris deneyimli bir medyomun önerilerine kulak verirdi. Kendisine toplantıya erken gidip seyircilerinin konuşmalarını dinlemesini öğütlemişti. Bu konuşmalar sırasında bazı isimler, tarihler öğrenilebilir ve kısa bilgiler edinilebilir. Çünkü insanlar her zaman umutları hakkında konuşur. Doris'in aracılığı ile ruhlardan duymak istedikleri de bu umutlarından başka bir sev değildir. O medyom Doris'e. «Gizlice bazı notlar al. Eğer sesler birdenbire kesilirse onlardan yararlanıp mesajını uydurabilirsin. Böylece de seyircilerin mutlu olur.» demişti.

Doris bu yolla iki kere sahtekârlık yaptığını söylemektedir. Bir keresinde kullanmaya gereksinimi

Ünlü medyom BEATRICE
trans halinde

olmayacağını umarak notlarını ilahî kitabının içine koydu. Tam seyircilerin arasında bulunan bir hanım için mesaj verirken ses kayboldu. Sapsarı kesilen Doris, acele notlarını aradı. Kâğıtlar ortadan yok olmuştu. Biraz hatırladıklarıyla ve geri kalanını da uydurarak iletişimi tamamladı. Seyirciler arasındaki kadının tedirgin olduğunu farketmişti. Herşey rezaletti. Ama Doris'i daha da kötü olaylar bekliyordu.

Sesler gittiği gibi birdenbire geri geldi. Doris iki gerçek mesaj vermeyi başardı. Daha sonra adı İngilizce Ramononov olarak yazılabilecek rehber ruh diğerlerinin yerini aldı. Şöyle diyordu: «Şimdi Bayan (bu Doris'in mesajlarını uydurduğu kadının adı i-

di) ile yeniden konuşacaksın. Ondan özür dileyip mesajının son kısmının ruhlar dünyasından gelmediğini söyleyeceksin.»

Topium içinde hakarete uğramaktan çekindiği için, Doris önce durakladı. Sonra kendini toparlayıp konuşmaya başladı: «Çok özür dilerim, mesajınızın son kısmı ruhlardan gelmemiştir. Onları söyleyen yalnızca bendim.»

Diğer taraftan gelen öneriler:

Medyomlardan yardım umanlar çoğulukla felâkete uğramış kaderli insanlardır. Doris'i sıradan medyomlardan ayıran, onun olağanüstü gerçekçi tutumudur. Ruhlar dünyasının da bu dünya kadar gerçek olduğunu kabul eder. Ölümünden sonra da bir yaşam olduğuna derin inancı, seyircileriyle iletişim kurmasını sağlar. Ölümlerden gelen çok özel ve kişiselleştirilmiş mesajlar çoğunlukla acil öneriler taşır: Aşırı derecede üzgün bir dula, karısı, almayı planladığı yüksek dozda ilacı unutmasını söyledi. Adam çok etkilenmişti. Çünkü bu planını kendinden başka bilen yoktu. Aynı zamanda Doris karısının kendisine kızdığını da ilettili. «Karınız sizin için çok endişe etmekte. Tutulacak yolun bu olmadığını söylüyor. Bunu yapmamalısınız. Sizi bekliyor. Zamanınız geldiğinde sizi karşılayacak ama beklemelisiniz. Aksi halde pişman olursunuz.»

**DUL ADAMA YALNIZCA
KENDİSİNİN VE KARISININ
BİLEBİLECEĞİ ÇOK KİŞİSEL
BİLGİLERDEN SÖZETTİ**

Hiç kuşkusuz medyomların çoğu aynı öneride bulunabilirdi. Çün-

kü tüm dindar kişiler intihar fikrine karşıdır. Fakat Doris adamın karısının varlığının sürdürdüğünü kanıtlayarak söylediklerinin doğruluğunu ortaya koydu. Dul adama yalnızca kendisinin ve karısının bilebileceği çok kişisel bilgilerden söz etti.

Doris'in de zaman zaman medyomların yardımlarına gereksinmesi oldu. 33 yaşındayken ilk çocuğu öldüğünde tekrar hamile kalacağı umudundaydı. Bir gün Yorkshire'li ünlü bir medyom olan Walter Brooks'la konuşuyordu. Arkadaşı durup dururken Doris'e hastahaneden yeni çıkıp çıkmadığını sordu. Hayır, hastahaneden çıkmamıştı. Ayrıca kendisini gayet sağlıklı ve iyi hissediyordu.

«Bir dakika» dedi Walter. «Bu ciddi bir olay. Sanırım temmuz ayında hastahaneye yatacaksın. Sağ tarafınla ilgili bir durum. Sana öleceğini söyleyecekler. Ama baban şunu bir kenara yazmanı istiyor. Bu bir insan adı. O zaman mutlaka Bayan Marrow'u aramalısın.»

O temmuz ayında Doris Stokes birdenbire karnında çok şiddetli sancılar duydu. Hemen hastahaneye kaldırıldı. Bir dış gebelik söz konusuydu. John Stokes'a hiç bir şey yapılamıyacağı söylendi. Doris ölüyordu.

Bay Stokes Doris'in ölmüş babasının verdiği mesajı anımsadı. Doktorlara Bayan Marrow adında birini tanıyıp tanımadıklarını sordu. Kendisine tanıdıklarını ve Nottingham Hastanesinde bir jinekolog olduğunu söylediler. Karısını hemen o hastahaneye naklettirdi. Bayan Marrow'un uzmanca ilgisiyle
(Devamı 39. Sayfada)

«Evet, Orada Hayat Var»

Kâinatta başka hayatla irtibat kurabilmek için milyonlar harcanmakta. Ne bulunacak acaba?

Milyonlarca yıldızla kaplı siyah bir gökyüzüne bakıp merak ediyoruz. Acaba orada hayat var mı? Dünyadakine benzer yaratıklar var mı acaba? Yoksa bizimkinden tamamen değişik hayat şekilleri mi var?

Yoksa uzayda hiç hayat yok mu? Yegâne hayat Dünya plânetindedir mi?

Bu sorular insanlığı asırlar boyunca uğraştırmıştır. Peru'daki Nazca ve Bermuda üçgeni gibi esrarengiz yerler günümüz insanlarını bile hayrette bırakmaktadır.

Kâinatta hayat konusu üzerindeki tabii merakımız üzerine bilim kurgu yazarları yüzlerce kitap, magazin makaleleri ve filmler meydana getirmişlerdir.

Birçok kişi E.T. (Uzaylı) gibi filmleri görürler. İnsanlar geleceğe dönük filmlerden etkilenir ve bir gün avını Yıldız Savaşları (Star Wars) filmindeki gibi başka plânetlerden gelenlerle savaş olacak mı diye merak içinde kalırlar.

HAYALDEN CİDDİLİĞE

İnsan bugün kurgudan vazgeçip ciddi bir şekilde uzayda hayat aramaya geçmiştir. İlim adamlarına göre, eğer orada hayat varsa belki de onlar bizlerle irtibat kurmaya çalışıyorlardır.

California Teknoloji Enstitüsü'nün Jet Fırlatma Laboratuvarı (JPL) ve NASA'nın Ames Araştırma Merkezi, kâinatta zeki uzaylı-

lar tarafından yayınlanması mümkün radyo dalgalarını arayan bir programı yürütmekteler. Şu anda, 70.000 mikrodalga kanalı birden kontrol edebilen manalı sinyaller araştırarak bir spektrum analizatörü yapılmaktadır.

California'daki Stanford Üniversitesinde, ilerde mikrodalga sinyallerini alıp yaklaşık 10 milyon kanala ayırabilecek bir alet geliştirilmekte. Teoriye göre, eğer uzayda hayat varsa, belki de bu milyonlarca frekanslardan biri üzerinden yayın yapacaklardır. Ve bilginler bu mesajları alabilmek için hazır olmak istiyorlar.

Aynı zamanda, kendi modern teknolojilerimiz sayesinde, uydu telekomünikasyonlarımız başka hayat şekilleri tarafından alınabilir, tabii ki eğer kâinatta böyle bir hayat var ise.

Uzay araştırma vasıtalarımızdan bir'ne bir plâket iliştilmiştir. Üzerinde de insan hayatının jenetik kodu ve bir erkek, bir kadın resmi işlenmiştir. Eğer uzay gemisi'nin hayat olan bir plânete düşmesi halinde, âlimlerimiz oradakilerin bizim hayat şeklimizi bilmelerini istiyorlar.

ŞİMDİYE KADAR NE KEŞFEDİLDİ?

Şimdiye kadar, plânetimiz dışındaki hayatla irtibat kurma çabaları hiçbir sonuç getirmemiştir. Dünya çevresine insanlı uzay aracı gönderebildik. Ay'a adamlar gönderip tekrar dönmelerini sağlayabildik. Her türlü uzay programlarının
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

sonuçlarına göre, Dünya plânetinden başka, fiziki hayatın ne geçmişte ne de şimdi var olmadığı ortaya çıkmıştır.

Birleşmiş Devletler hükümeti tarafından başlatılan Pioneer, Mariner ve Voyager uzay programları sayesinde uzaydan dünyamıza çok kıymetli bilgi ve harika resimler yollanmıştır. Mars'ın ve diğer plânetlerin (gezegenlerin) yakından çekilmiş resimleri güzel ve heyecanlandırıcı. Böyle uzay araştırmaları, bu plânetlerde ve araştırılan yerlerde, hiçbir akıllı hayat şeklinin olmadığını hiç şüphesiz ispatlamıştır.

Bu arada, insanoğlunun başka hayat şekilleriyle irtibat kurma gayretiyle, kimliği tespit edilememiş uçan cisimler gördüğünü iddia eden kişiler hakkında yüzlerce rapor ortaya çıkmıştır. Bu görüntüler o kadar sık ki, UFO kelimesi kelime hazinemize girmiştir.

Bazı üniversiteler ve hükümetler araştırma merkezleri kurup, bu kimliği tespit edilememiş uçan cisimler üzerindeki iddiaları tetkik edip, bir izah getirmeye çalışmaktalar. Tetkik edilen vakaların çoğunda, mantıklı bir izahla bunların hava balonları, bulutlar, uçan uçaklardan yansımalar veya başka eşit mantıktaki izahatların olduğu ispatlanmıştır.

Diğer vakalarda durumun, tanınmak ve dikkati çekmek için yapılmış bir hile olduğu ispatlanmıştır.

Keşfettiğimize göre, aşırı ısılar ve korkunç bir çevre, ne bizim bildiğimiz gibi bir hayatın ne de başka türlü bir hayatın bu plânetlerde var olmasına imkân tanır. Koskoca

teleskoplarla dünyamızdan birkaç ışık yılı uzakları görmek mümkün oluyor. Yine de, zeki (akıllı) hayatın iz yok.

AMA ORADA HAYAT VAR!

Bir hayat şekli var ki, bugünün en büyük radyo teleskopuyla dahi keşfedilemez. Ve bu her zaman var olmuştur.

En son çıkan ve 10 milyon kanalı kontrol eden spektrum (tayf) analizatörü bile bu kişilerden mesaj alamaz.

Evet, bizim plânetimizin ötesinde hayat var. Ve o hayat dünyada ne olduğunu merak eder. Uzaydaki bu kişiler dünyaya mesajlar yollamışlardır. Dünyaya ziyaretler olmuştur. Ve gelecekte en azından bir büyük ziyaret daha olacağı tahmin edilmekte.

Ama bu kurgu - bilimlerdeki gibi, bir buğday tarlasına uçan daireleriyle inen küçük yeşil adamların çiftçiye; «bizi liderine götür» der cinsinden değil.

İnsanlık tar'inde, en az beş kişi, dünyamız dışından gelmiş olduğu ispatlanan hayat şeklini görmüş ve tarif etmişlerdir. Bu adamların şüphe götürmez hüviyetleri vardır, dürüst insanlardır. Ve bizde de onların gördükleri vakaların yazılmışları var.

Yazılanlardan hakikaten kâttatta nasıl bir zeki (akıllı) hayat şekli var olduğunu anlıyoruz.

Uzaylı hayatı görüp tariflerini yazan kişiler *Isaiah, Jeremiah, Ezekiel, Paul ve John* ve anlattıkları, İncil dediğimiz kitapların sayfalarında bulunur.

(PLAIN TRUTH'dan Çeviren: Barbaros YASA)

Hislerin egemenliği: His Realitesi

● Erol KONYALIOğLU ●

(Geçen sayıdan devam)

Görülüyor ki, otomatik faaliyet bir noktadan sonra egonun belirme-siyle his realitesine geçişi sağlayan bir ruhî faaliyete dönüşmektedir. Biz beş duyumuz aracılığı ile idrak edebildiğimiz, anladığımız şeyleri gerçek olarak benimsemek durumundayız. Ancak hislerimize çarpan ve hislerimizin tecrübesiyle bize kadar gelen gerçekleri bilebiliyoruz. Görmeden, duymadan bir şeyin doğruluğu hakkında, var olabileceği hakkında pek fikir sahibi olamıyoruz. Acaba his bize tam bilgi verebilir mi? Hislerimiz kanalıyla hakikati idrak edebilir miyiz? Hayır, edemeyiz. Çünkü, duyarlar ancak belirli şart ve durum içinde bulunan şeylerin izafî gerçekliğini verirler. Duyuların tanıttığı ve tarif ettiği her şey bir başka şeye göre nitelik kazanır. Bize verdiği bilgi izafidir. Durum ve şartlar değiştikçe duyarlarla edinilen gerçeklik de değişir. Aydınlıkta görebildiğim bir cismi, karanlıkta göremediğim için yok diyebilirim. Hava sıcaklığı 10 derece iken, su 40 derece ise bana göre hayli sıcaktır. Ama havanın ısısı 38 derece ise, önceki sıcaklık duygumuz çok değişmiştir. Su bize ılık ve normal gelir. Anlaşıyor ki, his insanın tabiata soru sormasına yaramakta ama cevap olarak nisbî ve göreceli bilgiler elde

edilmektedir. Öyleyse hislerimizin bize verdiği bilgi oynak, her an değişebilir nitelikte ve yanıltıcıdır. Bu yüzden hislerimizin bize verdiği bilgilerin farkında olmamız gerekmektedir. Aksi takdirde dalgalanmalar içinde acı çekeriz ve adaletli davranamayız. Hissî davranışların bize hakikati göstermediğini bilmek, bize realitemizde yükselmeyi sağlar.

Hisler kanalıyla gelen izafî ve çelmeleyici bilgilere itibar eden insan da sürekli yanılgı ve ruhî dengesizlik içinde kalır. Bu kimseler kendilerinden emin olamazlar. Şuur dışı olarak dayanaklarının çürük ve yıkılmaya mahkûm olduğunu bilirler.

Yeryüzü insanı his realitesini çeşitli kademeleriyle yaşamaktadır. Esasen hiç kimseyi bu realiteden soyutlanmış, ayrı tutulmuş düşünemeyiz. Madem ki dünya maddesinden imal edilmiş insan bedenindedeyiz, az ya da çok, belirli bir derecede his realitesiyle alakamız vardır. İnsan olarak görevimiz, ne olduğumuzu bilerek, kim olduğumuzu bilerek, üst realitelerin farkında olarak içinde bulunduğumuz realitenin hakkını vermek ve bir üst realiteye kanca atmaktır. Faaliyet ve özgürlük sahamızı böylece genişletebiliriz. Bu amaçla sürekli hareket ve değişim içindeyiz. İsteriz ki, idrak ve irademiz gelişsin. Bu, her insanda değişik olduğu gibi, aynı insanın ha-

yatının çeşitli dönemlerinde de organik ve ruhsal yapısına bağlı olarak farklılık gösterir. Yapmış olduğumuz tatbikatlarımız, analiz ve sentezlerimiz, şuuraltı muhtevamız ve karmik sorumluluklarımıza göre zaman içinde idrak ve irademiz bir değişim içindedir. Çeşitli tesirlerin etkisiyle farklı realitelerin esintileri bize her zaman çarpar. Hiç şüphesiz, bir ana yol üzerindeyiz ama zaman zaman tali yollara sapıp tekrar kendi yolumuza çıkarız. Hepimizin amacı, şuuruna varalım, ya da varmayalım, hakikatin her yolu birleyen yoluna çıkmaktır.

**NEFSANİYETİN KÖKENİ
VARLIĞIN MADDEYE OLAN
BAĞLILIGINDAN İLERİ GELEN
İHTİYAÇ VE
İHTİRASLARDIR**

Nefsaniyetin kökeni varlığın maddeye olan bağlılığından ileri gelen ihtiyaç ve ihtiraslardır. Ruhun maddeye bağlanmasıyla meydana gelen can halinin bir niteliğidir. Bitki, hayvan ve insan hiçbir zaman ne saf olarak maddedir, ne de saf olarak bir ruhsal cevherdir. Ruh ve madde, bunların ikisi ayrı ayrı şuur vasatlarından yansımış ve başka bir vasatta bir araya gelerek yeni bir vasat tarzında ortaya çıkmıştır. Bu ortak vasatta bazen ruh, bazen de maddenin, ya da beraberce yaptıkları bazı tatbikatlar sözkonusudur. İhtiyaç ve ihtirasların niteliği, yani nefsaniyetimizin niteliği bilgimiz arttıkça eski görünümünü kaybetmeye başlar. Artık ihtiyaç olmaktan çıkar ve sadece elde edilmesi gereken bir tecrübe, bir yetenek haline gelir. Fakat bilgi noksanlığı olduğu zaman

ortaya ihtiraslar çıkar, çünkü orada bir şuursuzluk mevcuttur. Görülmektedir ki, ihtiyaçlarımızın şuuruna vardığımız vakit, onlar bizim için tehlikeye olmaktan çıkıp, bizim tekâmülümüze yardım edecek esaslı bir sistem haline gelecektir. Örneğin, para kazanma ihtirası, yemek yeme ihtirası, yükselme ihtirası, hükmetme ihtirası gibi türlü ihtiraslar vardır. Bu tür ihtiraslar duygusal bakımdan nefis kanallında şuursuz bir halde kaldıkça çok tehlikeli sonuçlar meydana getirir, ama içimizdeki bu ihtirasın şuuruna vardığımız vakit yani, ona neden, niçin tarzında sorular sorup incelediğimiz zaman, o ihtiyaç artık ihtiras olmaktan çıkar ve bizim için gerçekten vazife haline dönüşür. Bu, KENDİMİZİ TANIMAYA başlamaktır. Yani, bu işi yapmak

benim görevimdir haline dönüşür. Ne yapıyor olursak olalım o iş ihtiras olmaktan, yani egonun güdümünden çıkarılıp, doğrudan doğruya vicdanın, sezginin ve evrensel bir sorumluluğun ışığı altında vazifeye dönüşür. Fakat şimdi, aynı ihtiyaç hali şuurlanmış tarzdadır, farkına varılmış tarzdadır. Şuurların açılması olayı budur. Pek çok demirci örsünde demiri dövmüştür ama Hz. Mevlâna'nın bir Hüsamettin Çelebi'si vardır. Bütün Mesnevi'yi kaleme alan odur. Kendisi aynı zamanda iyi bir altın varak ustasıydı. Altını çekiçle dövüp işlenmek üzere ince levha haline getiriyordu. Ama, çekiç vururken büyük bir evren ahengi meydana getiriyordu. Büyük bir ritimle o işi yapıyor ve vecd haline geçiyordu. Şehrin pek çok yerinde aynı demirciler, aynı şekilde varak

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

yapıyorlar, ama o yaparken vecd haline geçiyor. Çünkü her tınıda başka türlü bir ritm içerisinde çalışıyor. Yaptığı iş mal yapmak için değil, her vurduğu çekiç sadece şekil vermek için değildir. Form orada bir bahane o'maktadır. İşte çok farklı iki şuur halli... Oysa görünüşte ikisi de birbirinden farksız.

İHTİRASLAR'NA MAĞLUP OLAN VARLIK, TÜRLÜ VASATLARIN, TÜRLÜ TESİRLERİ ALTINDA KALIR

İhtiyaçlar şuarsuz bir halde ise ihtiraslar meydana gelmektedir. İhtiraslarına mağlup olan varlık, türlü vasatların, türlü tesirleri altında kalır. Yani, insanın tesir aldığı ve bundan dolayı türlü bilgilerle haşır neşir olduğu şuur halleri onun realitesini teşkil eder. İnsanlar için realite his ile kendini göstermektedir. Realiteler, duyular kanalıyla elde edilen izafi gerçekliklerle belirlemektedir. İpnotik tedaviler sırasında hastanın eliyle tutmadığı, gözüyle görmediği halüsinasyonlar meydana getirilir, çeşitli olaylar yaşatılır. Onun şuuraltındaki düşünme çözülür ve hasta iyi olur. Kendisine ipnotik hal'den çıktıktan sonra gerçekleşecek telkinler verilir. Yapılan işe ne el değmiştir, ne de gözle görülmüştür, ama fizikî sonuçları kesin olarak netice vermiştir. O halde duyularımızın dışında da bazı gerçekler var, yani, bizim duyuşsal ekranımıza çarpmadı diye bunları yok kabul edemeyiz.

His realitesinde en fazla kullanılan özne birinci tekil şahıstır. Benmerkezcil bir tutum hakimdir. Sanki dünya onun çevresinde dönmekte-

dir. Nadir olarak «biz» sözcüğü kullanılır. Kendini tatmin ve ispat etme çabası içindedir. Başına buyruktur. Bir bütünün parçası olduğunu anlamaz, anlamak istemez. Minicik egosunun imparatorluk kurmasını ister. Takım oyunundan hoşlanmaz, ferdidir. His realitesini insanının genel grafiği hemen hemen hiç yükselmeyen zigzaglar çizer. Nefsini şuuruna varmaya çalışan, kendinin farkına varmaya çalışan, yani KENDİNİ BİLMEMEYE çalışan bir insan ile bunun aksine koyu bir nefsaniyeti yaşayan arasında çok fark vardır. Bu realitenin varlıkları İlahî İrade Yasalarına karşı da daimî bir değişkenlik gösterirler ve egolarının engelleyici tesirleri altında bulunurlar.

His realitesindeki varlıkların bazı genel nitelikleri vardır :

HİS REALİTESİNDEKİ VARLIKLARIN NİTELİKLERİ

Daha önce de belirttiğimiz gibi bir varlık sadece bir tek realite içinde bulunur diye bir şart yoktur. Genel çizgisi belli olsa da, alt ve üst realitelerin de tesirleri altında bulunur. Şimdi, his realitesinde bulunan varlıkların kısmen ya da tamamen gösterdikleri psişik nitelikleri inceleyelim. İnsanlığın belki % 90-95 gibi büyük bir çoğunluğunun his realitesinde yaşadığını düşünecek olursak bu gözlem kendimizi tanımamız bakımından önem kazanmaktadır.

His realitesindeki insanlarda objektif hakikatlere ulaşmaktan çok kendilerinin olmasını arzu ettiği yönde bir çaba vardır. Dışlarında vukubulan olayları kendileri ile bir tutarlar. Kendilerini obje ile idantifiye et-

mişlerdir. Amaç, o o'aydan tekâmül için gerekli tesirleri şuurlu bir şekilde almak, objektif kalarak olaya iştirak etmek hakkı gözetmek değildir. İstedikleri yegâne şey nefislerinden kaynaklanan bir itilimle egolarını tatmine yönelik sonuçlar almaktır. Olay illâki kendi istedikleri yönde gelişmeli ve istedikleri şekilde sonuçlanmalıdır. Oysa kendileri gibi başkalarının da o olaydan nasiple-neceğini hiç akıllarına getirmezler. Onların da tekâmül ihtiyacı ile kıvrandıkları kendilerini hiç mi hiç ilgilendirmez. Nefislerinin kâmetici, hakikati örtücü tesirleri varlığın hislerini kendi kısıkcı altına almıştır. Beş duyu nefsin ihtiyaçlarına göre ayarlanmıştır. İstediği gibi görür, işitir, koklar ve anlar. Hislerin kullandığı enerji daha çok nefisten gelir. Evrenle olan ilişkisi nefsi vasıtasıyla olur ve gayet tabiidir ki, ıstırap çeker. Nefs, aklı, vicdanı ve mantığı kendi ihtiyaçlarına göre yönlendirir.

Nerede bir doymamışlığı, nerede bir eksikliği varsa, elindeki bütün araçları onu tamamlamak için seferber eder. Bu yüzden his realitesi insanın hadiseleri objektif olarak değerlendirmesine engel olur.

Hislerin egodan aldığı güç ve teşvik fazladır. İnsanı üstün duygular değil, nefsani hisler sevkeder. Başkalarının tekâmüllerine hizmet etmek için kendilerinden vermeyi düşünmezler. İyilik yapmayı bir yatırım sayarlar. Ya iyilik yaptıkları kişiden bir karşılık ya da Allah'tan cennette kendilerine bir köşecik ayırmasını beklerler. Eğer karşıdan bir menfaatleri yoksa, kendilerine maddî ya da manevî bir rüzgâr esmeyecekse hiç bir şey vermezler. Tabiri caizse, yağmur olsa da başkasının bağına düşmezler. Dinsel şeriat, sosyal yasalar, gelenek ve görenekler bu realitedeki varlıkları dışarıdan gelen bir zorlama şeklinde dengelemeye çalışır.

OKURLARIMIZA DUYURU

Genel yayınlarla ilgili herşeye sürekli zam gelmesinden ötürü dergi ve kitaplarımıza da zam yapmamız zaruri olmaktadır.

Bu bakımdan Mart 1986 sayısından itibaren Ruh ve Madde dergimizin fiyatı 350 liradır. Yıllık abone tutarı 4200 TL. ve yurt dışı yıllık abone tutarı ise 8500 TL. dir.

Abonesini eski fiyat üzerinden yenilemiş olan okurlarımızın aradaki farkı derneğimize göndermelerini rica ederiz. Fark ücreti göndermeyen sayın okurlarımızın aboneleri gönderdikleri ücrete göre ayarlanacaktır.

Ruh ve Madde Yayınları

Tekrar Doğuş ve Ahlâk

● Edgar JOUIS'den
Yavuz KESKİN Çevirdi

Aklı başında gerçek bir materyalist, yol açabileceği zararlara aldirmadan, ama ülkesinin yasalarından da bir zarar görmeden hayatın tadını çıkarmak zorundadır. Hastalık ve dermansızlık yüzünden ihtiyarlık dönemleri çekilmez bir hal almaya başlayınca, bu tip insanların mantiken intihara yönelmeleri gerekmektedir.

Ama, pratikte mantıklı bir biçimde hareket eden materyalistlerin sayısı pek azdır. İnsanlığın ıslah edilmesi, ailelerinin desteklenmesi vs... gibi çeşitli avundurucu bahanelerle yaşamaya devamda ayak diremektedirler. Tesadüfün ürünü olan —onlara göre— şu amaçsız ve hedefsiz insanlığın onları böylesine nasıl ilgilendirebildiğine şaşmamak elde değil doğrusu. Onları, yaşamlarını sürdürmeye zorlayan etken ölüm korkusundan başka birşey değildir.

Sorun, din adamları için başka, spiritüalistler için başka anlamlar taşımaktadır; birileri cennette sürülecek ebedî bir hayat umudunu muhafaza ederlerken, diğerleri ise, hayatın uzun bir evrim demek olduğuna, yani çok uzak bir kutsal hedefe ulaştırmak amacıyla bireyliklerini yeryüzünde nice kez bedenlendiren bir süreç anlamına geldiğine inanmaktadırlar. Bu son sistem, Evren'in bir tür ilâh üretme makinası olduğunu ifade edet Bergson'un sistemidir.

Kanaatim şudur ki, eğer insanların büyük çoğunluğu, Dünya evrimindeki mutlak adaletin gerçekliğine ve spiritüel çekirdeğin veya başka deyişle, «ego»nun, sayıları çok büyük rakamlara ulaşan ve de birbirlerini izleyen kişilikleri uc uca ekleyen şu tekrar bedenlenmelerin gerekliliğine, yani «insanöncesi» (préhumain) aşamasından başlayıp «kutsallık» aşamasına yükselme zaruretine inanmış olsaydı insanlığın moral anlamdaki tutum ve davranışı çabucak değişirdi. O takdirde insan anlamlı bir yaşam sürerdi ve maddî ve spiritüel atılımları da dev adımları tarzında gerçekleşirdi.

Şunu da belirtelim ki, yanlış bile olsa, bu varsayım, yine de, gelişmemizi ve yetkinleşmemizi sağlayabilecek en iyi ve en etkili varsayım

durumundadır. Çocukların ve yeniyetmelerin moral eğitimi için güçlü bir destektir.

Bu görüş sayesinde kardeşlik kavramı da somut ve yasal bir temele oturtulmuş olacaktır. Gerçekten de, eğer hepimiz, çok uzak geçmişleri ifade eden çağlardan beri birbirimizden farklı bir yavaşlıkla ortak bir hedefe doğru —potansiyel açıdan birbirlerine denk bireyler olarak ve hepsi de yoldan sapmalarına engel olma amacını güden bir sürü engeli aşmak zorunda bırakılmış yolcular olarak— ilerliyorsak, o takdirde, yeterli anlayışa ulaşamadığı için doğal olarak yeterli evrim düzeyine de ulaşamamış bulunan kimseleri küçümseme hakkına sahip değiliz demektir.

İnsanın spiritüel evrimini, insan, içinde çeşit çeşit durumlarla karşılaşılacak ve nitelikleri ortaya çıkarıcı sınavlarla dolu bulunan sayısız deneye kadar çok sayıdaki sınıflardan geçiş şeklinde de canlılandırılmaktadır gözünde. Nasıl ki yeni yeni birşeyler öğrenmeye başlamış bir öğrencinin daha alt sınıflardaki daha küçük öğrencilerle alay etmek şöyle dursun, aksine onlara yardımcı olması gerekiyorsa, aynı şekilde, hayatını sürdürmede sırtını evrim kavramına yaslamış kişinin de diğer insanlara, kim olurlarsa olsunlar, dara düşmüş, haceti giderilecek yol arkadaşları gözünüyle bakması gerekir.

Bütün bu söylediklerimizin çok teselli verici ve de şairâne sözler olduğu düşünülebilir ve elimizde bunu doğrulayacak ne gibi bir delil bulunduğu da sorulabilir pekâlâ.

Mutlak bir delilden söz edilirse, ben şahsen böyle bir delile sahip olduğumu söyleyemem. Ama yine de delil değerinde bazı önemli öğeler mevcuttur. En başta, insanlığın en yüce spiritüel rehberlerinin, farklı din adamları görünümünde devamlı surette sade hayat, hoşgörü, insan sevgisi vs... gibi «klâsik» erdemleri öğütleyip durmuş olmaları olgusu öne sürülebilir.

Diğer yandan, şüpheye yer vermeyecek derecede ciddi nitelikli bir sürü medyomik irtibat ta ölüm-sonrası hayatın mümkün olduğunu göstermiştir. Jean Grant ve Edgar Cayce gibi, Dr. Gu'dham tarafından incelenmiş bulunan ve gerçekten de eskiden bir katar (Manikeizm öğretisi mensubu) olarak hayat sürdürdüğünü ispatlamış olan Mrs. Smith vs... gibi ünlü görücüler de hep bunun birer delilidirler. Unutmadan, yönlendirilebilir R101 olgusu ile Lama Agarika Govinda tarafından tasvir edilmiş tekrar doğuş olgusunu da zikrederim... Tabii Ian Stevenson'un anketlerini de.

Kısacası, tekrar doğuşa ilişkin çok sayıda öyküyü bir araya getirmek epeyce zor bir iştir ve bu somut olaylar, batı dinlerinin ortaya attığı abes sorunları çözüme kavuşturan teorik bir yapının destekleridirler. İnsanlığın Evren'deki spiritüel evriminin bir realite olduğu görüşünün kabul edilmesini ancak tekrar doğuş olayı mümkün kılmaktadır.

(Devamı 48. sayfada)

Müzikle Tekâmül

● EROL ERDOĞMUŞ yumuşak ve ahenklidir.»

Merhaba... «Müzik» çiyor Ef-
latun; «Ruhu eğiten biricik araçtır»
ve ekliyor: «Müzik Tanrının lisanı-
dır» Beethoven de, «Müzik» diyor,
«Ruhsal hayatla bedensel hayat ara-
sında bir aracıdır ve insanı Tanrıya
en fazla yakınlaştıran şey, tüm bil-
gilerin ve tüm felsefelerin üzerinde
olan müziktir.» Bizim Dede Efendi-
miz ise, «müzik» diyor; «insanlığın
ahlâkını tasfiye eden kutsal bir bi-
limdir.» Schopenhauer Dede Efendi-
mize hak veriyor: «Güzel ve yüce
melodiler duymak, ruhu yıkamak gi-
bidir. İnsanı bütün pisliklerden ve
bayağılıktan arıtır.» «Müzik ruhun gi-
dasıdır» demişti Francis Bacon. Son
eözü Konfçyüs söylüyor: «Müzik
yapıldığı zaman kişiler arası ilişkiler
düzelir; gözler parlak, kulaklar kes-
kin olur. Kan dolaşımı sakinleşir.
Görenekler değişir ve dünyada her
şey bir düzen içinde olur. Neşeli
sesler ince ve yavaştır, ruha rahat-
lık verir. Sevinç dolu sesler yüksek
ve sonra dağılıcıdır. Öfkeli sesler
korkunç ve kabadır. Saygılı sesler

Ruhu eğiten biricik araçtan,
Tanrının lisanından, ruhsal hayatla
bedensel hayat arasındaki aracı-
dan, insanı Tanrı'ya en fazla yaklaştı-
ran şeyden, tüm bilgilerin ve tüm
felsefelerin üzerinde olan'dan, in-
sanların ahlâkını tasfiye eden kut-
sal bilimden; ruhu yıkayan, bütün
bayağılıklardan ve pisliklerden arın-
dıran'dan, ruhun gidasından, kişiler
arası ilişkileri düzeltenden, gözleri
parlatan kulakları keskinleştirenden,
kan dolaşımını sakinleştirenden, gö-
renekleri değiştiren ve dünyadaki
her şeye bir düzen verenden, ruha
rahatlık veren neşeli seslerden, tek
sözle müzik'ten nasıl yararlanaca-
ğız?

Müzikle tekâmül ederek kuşku-
suz... «Müzik'le tedavi»yi duymuş-
tuk. «Müzik'le tekâmül» nereden
çıktı? Diyebilirsiniz. Bilindiği gibi her
konum, 3 hal'den birinde yerini al-
ır: Ya anormal'dir, ya normal'dir, ya
sürnormal'dir. Normal, bilindiği gibi
orta'dır. Orta'nın alt sınırı anor-
mal'e; üst sınırı sürnormal'e açılır.
Anormali normale döndürmek bir te-

davı, bir temir, bir iyileştirme işidir. Normali surnormale çıkarmaksa, sadece ve sadece tekâmül ettirmekle mümkündür.

Yüzyıllardır müzikle tedavi yapılmaktadır ve yapılmalıdır. Anormalden normale gidiş, normalden surnormale doğru da sürdürülmeli, müzikle tekâmül yöntemi ele alınmalıdır. «Müzik dinlerken tekâmül ediyorsak, ediyoruzdur. Dahasına ne gerek var?» demek; adam sendeciliktir. Önce şunu sormalıyız kendimize: «Nasıl müzik dinleyicisiyiz? Nötr dinleyici miyiz? Pasif dinleyici miyiz? Aktif dinleyici miyiz?».

Müzik bizi hiç mi hiç duygulandırmıyorsa, nötr dinleyiciyizdir. Müzik içimize işlemiyor, bizi etkilemiyor demektir. Müziğe karşı iletken değil yalıtkanızdır.

Müzik bizi duygulandırıyor ve biz bu duyguyu başıboş bırakıyorsak, pasif dinleyiciyizdir. Müziğin ahengine ve bizde uyandırdığı duygulara kendimizi bırakmışızdır. Kuşkusuz bu da bir tekâmül yoludur ama, uzun bir yoldur. Tekâmülümüz için uzun yol gerekliyse, onu izleriz kuşkusuz.

Tekâmülleri için kısa yol gereksinimi duyanlara, aktif müzik dinleyiciliği yöntemini öneriyoruz: Aktif dinleyicilik nasıl olur? İster alafanga, ister alaturka hangi tür müzik olursa olsun; sadece ondan hoşlanmanız koşuluyla dinlediğiniz parçanın sizde hangi egemen, hangi baskın ve hangi tek duyguyu uyandırdığını saptayın. Karmaşık duygular varsa; en baskını, en ağırlıklı olanı üzerinde durunuz.

Tek egemen duyguyu böylece saptadıktan sonra, onu bilinç ekranı-

mıza alırız. Bilincimizde, o duygudan başka duyguya ve düşünceye yer veremeyiz. O tek egemen duyguya konsantre oluruz. Bu aşama, pasif dinleyicilikten aktif dinleyiciliğe geçiş aşamasıdır. Tanımlayacağımız aktif dinleyicilik, müzikle tekâmül yöntemidir.

MÜZİKLE TEKÂMÜL NASIL OLABİLİR?

Müzikle tekâmül; bilinç ekranında egemen olumlu ya da olumsuz tek duyguyu, adeta ses gibi müzikal işlemlere tâbi tutmakla olabilir. Bilindiği gibi ses, müziğin temel öğesidir ve maddenin titreşiminden oluşur. Tek duyguyu bilinçte maddeymiş gibi yoğunlaştırmak ve dinlediği müziğe paralel olarak adeta yoğurtmak, böylece titreştirerek işlemek; şiddetini yükseltmek alçaltmak, hasmini genişletmek daraltmak, kalpte yankılanan tını rezonanslarını araştırmak... Duyguları müzikal dinamizme kavuşturmak, müzikal düzene sokmak... Duygumuzu pes ton'lar eşliğinde daha geniş bir alana yayılırken, tiz ton'lar eşliğinde dar alanda yoğunlaşır, toplanır. Toplamak, dağıtmak; tıpkı kalp atışları gibi... Toplamak çıkarmak, tıpkı matematiğin esası gibi... İşte tekâmül oyununun bizim düzeyimizden mekânik görüntüsü böyle.

Hareket, ritm demektir. Müzik ritimle başlar. Ritm, eşit aralıklarla seslerin tekrarıdır. İlk müzik aleti insan eliyleydi. Şimdiyse insan yüreği olsun istiyoruz. El çırpma, ritmin ilkel görüntüsüydü. El çırpma ritminin gelişkin biçimi, müzikaliteye uygun olarak titreşen duygumuzun kalbi-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

mizdeki rezonansı olmalıdır.

Aktif dinleyiciliğin esası, bilinç ekranında egemen, ister olumlu, ister olumsuz tek duyguyu; müzikal tempo eşliğinde titreştirmektir. Oysa titreştirme iki yönlüdür :

İçedönük titreştirme.
Dışadönük titreştirme.

İçedönük titreştirme nasıl olur? Bilinç ekranımızdaki egemen tek duygu belirli bir sınırla çerçevelenmiştir. Eğer, müzikal tempoya eşlik eden ve kalple rezonans sağlayan duygu titreşimi söz konusu çerçeveden içeriye doğru ise, içedönük titreşimden sözedilebilir. Belirli çerçeveye baskı altına alınmış duygunun müzikal dinamizmle parçalanması, yoğunluğunun azalmasına; örneğin buz ise su, su ise buğu yoğunluğuna ulaşmasına neden olur.

Dışadönük titreştirme nasıl olur?

Yine, bilinç ekranımızda egemen tek duygu vardır ve belirli bir çerçeveye sınırlanmıştır. Müzikal tempoya eşlik eden ve kalple rezonans sağlayan duygu titreşimi, içedönük titreşimin bu kez aksine, dışadönüktür. Bu nedenle, bilinçteki egemen duygu hacmini artırırken, yoğunluğundan kaybeder ve bu kez içeriye doğru değil de, dışarıya doğru parçalanır.

İster içedönük, ister dışadönük titreşim yaşansın; her ikisinin de sonucu aynıdır. Hem duygunun müzikle işlenerek, niteliğinin ve niceliğinin yüceltilmesidir. Duyguların işlenmesi, duyuş'u yüceltir. Duyuş'un yücelmesi, düşünüş'ü yüceltir. Çünkü duygular olmazsa düşünce yok-

tur ve ne kadar az duygu varsa, o kadar az düşünce vardır. Duyuş ve düşünüşün yücelmesi, davranışı da yüceltir. Çünkü, duyuş güdükse; düşünüş de güdüktür ve davranış ilkeldir.

Bu nedenle müzikle tekâmül, duyuş tekâmülüdür. Duyuş tekâmülü düşünüş ve davranış tekâmülünü beraberinde getirir. Teknolojiden bir örnek vermek gerekirse: Duyuş, barajda su toplanmasıdır. Düşünüş barajda toplanan suyun jeneratörden geçerek elektrik üretmesidir. Davranış, üretilen elektriğin gerekli düzeneklerden geçerek iş yapması; örneğin güç'e, ışık'a, sıcaklık'a vb. dönüşmesidir.

Peki, hangi titreşim yöntemini uygulayacağız? İçedönük titreşim yöntemini mi? Dışadönük titreşim yöntemini mi? Kuşkusuz hangisi kolayımıza geliyorsa onu. Din'de zorlama olmadığı gibi, din'in ulaşmak istediği amaç olan tekâmülde de zorlama yoktur. Lâyük olan'a, yeterli olan'a her şey kolaydır. Lâyük olabilmek, yeterlik kazanabilmek, kolaylığı elde edebilmek için; daha önceden yeterli nitelikte potansiyele sahip olmak gerekir. Bu ise, daha önceki cehit ve gayret birikiminden başka bir şey değildir.

Sükûnet içinde müzik dinlerken bilincimizde odaklanan duygu, sevgi, sevinç, özveri vb. gibi olumlu; nefret, öfke, haset vb. gibi olumsuz da olabilir. Müziklediğimiz olumlu duygular gündelik bilincimizdeki olumlu etkinliğini artırıyor, olumsuz duygular çözülerek zayıflıyor ve giderek yok oluyorsa; müzikle tekâmüle lâyük demektir. Aksine, olumsuz duygular zayıflayıp yok olacaklarına,

gündelik bilincimizde olumsuz etkilerini artırma eğiliminde bulunuyorlarsa, derhal uygulamaya son verilmelidir. Çünkü, tekâmülde zorlama yoktur.

Rainer Maria Rilke; «Ben çocukken» diyordu, «müziğe şüpheyle bakardım. Bunun nedeni, müziğin ben her şeyden fazla içimin derinliğine sürüklemesi değil, sürükledikten sonra tekrar eski yerine getirmemesi ve beni derinlere, her şeyin henüz başlangıçta ve bitmemiş bulunduğu bir yere götürmesi idi. Ben bunu farkettiğim için müziğe karşı ürküntü duyardım.» Ne var ki birçokları Rilke'nin aksine müziğe böylesine teslimiyeti bir şerüven gibi sevmekteyken; bazıları da Rilke gibi ondan ürküntü duyabilirler. Oysa, «...Her şeyin henüz başlangıçta ve bitmemiş bulunduğu yer...»ler; sonsuz tekâmül düzeylerinden başka ne ki? Bundan ürkecek ne var? Yine de tekâmülde zorlama yoktur kuralı gereğince, ürküntü duyulduğu yerde uygulamayı durdurmak yerindedir. Müzikle tekâmül derken aşk'ın peygamberinden, o yüceler yücesi Mevlâna'dan söz etmemek mümkün mü? O yüce Mevlâna; o ilâhî, o kozmik, o evrensel aşk'ı; ney'inin fıskiyesinden semahanesinin yuvarlak havuzuna fıskırtır, fıskırtır, fıskırtır. Semazenleri sema ederek, müzik eşliğinde bu havuzda yüzerler, yüzerler, yüzerler. Bencilik pislüğünden arınır, yıkanır, yıkanır.

Mevlâna'da yıkayan, temizleyen bol sudur, üretilebildiğince üretilen uçsuz bucaksız ilâhî aşktır. Mevlâna duyuş'unu ilâhî aşkla doldurarak müzikalize etmekte ve müziğin davranış planındaki somut şekli olan raks'a coşkuyla ulaşmaktadır. Düşünüş; duyuş'tan davranış'a birdenbire atılmanın ark'ında, giderek artan potansiyel kazanmaktadır.

Kuşkusuz Mevlâna müzikle ve müziğin davranış planımızdaki somut biçimi olan raksle, ileri bir müzikle tekâmül yöntemi geliştirmiştir. Bu yöntem ondan yararlanmaya lâyık olanlara tekâmül sağlar. Kasetten, plâktan dinlenilecek Mevlâna müziğiyle, tek kişilik sema yapılabilir.

Müzikle tekâmül konusunda öğrendiğimiz yöntem şöyle özetlenebilir:

1. Kontrollü bir kaynaktan, örneğin kasetten veya plâktan beğendiğimiz müziği çalar; sakin bir köşede dinler ve bizde uyandırdığı egemen duyguyu, bilincimizde odaklar ve müzikal ritm, ton, hacim, melodi, armoni ve tempolara uygun olarak dalgalandırır, titreştirir ve dinamizme kavuşturarak işleriz.

2. Duygusal yapımızda daralmalar, genişlemeler, çözünmeler yaşayabilir; bencilik kirlerimizin çitlenerek sökülmesine tanık olabiliriz.

3. Olumlu duygularımızın daha da gelişerek genişlediğini görebiliriz.

Allahâısmarladık...

*«Ruh ve Madde ikiliği değil ruh ve madde birliği vardır.
O'nun birliğinin teşkili varlığa dönüşmüş enerjidedir.»*

S.P.

STRES'le Nasıl Yaşanır?

Çeviren: Selman GERÇEKSEVER

Stres doğumla birlikte başlar, ölene kadar sürer. Başikten mezara kadar bizlerle birlikte dir. Şu ya da bu şekilde insanları etkileyen stres hakkında belirli bir anlayışa sahip olmak yararlıdır.

Stres nedir? Çevremizde hepimiz tarafından hissedilen bir uyarandır. Stres yapıcı durumlarla karşılaşan insanların bir kısmı bunlara normal biçimde karşılık verirlerken, diğer bir kısmı fiziksel ve heyecansal tepkiler sergilemekten kendilerini alamazlar.

Stres'in Eazısı İyidir :

Stres adrenalin üretimine neden olur. Bunun sonucu vücutta enerji artışı, kan basıncında yükseliş ve vücutta oksijen devri hızlanır. Günlük hayatta bazı acil durumlarda bunun yararlı olmadığını söylemek haksızlık olur. Bunun sonunda birey hayatın problemlerini göğüslemeyi, ve yeni değişikliklere uyum sağlamayı kolaylaştırır ya da mümkün kılar. Normal stres, hayatın normal uyarılarına eş değerdedir. Belli bir miktar ve şiddette stres olmasaydı günlük yaşantımızla ilgili işlerimizi yapamaz, sorumluluklarımızı yerine getiremezdik.

Stres Ne Zaman Rahatsızlığa Dönüşür?

Eğer nasıl karşılayacağımızı biliyorsak, normal bir stres'in problem olacak bir yanı yoktur. Çoğu zaman 'distress' olarak adlandırılan ağır stres halleri akıl hastalıklarına neden olur, hayatımızı zehir eder. Bu ağır stres'in nedeni heyecansal, biyokimyasal (bir hastalık, yaralanma ya da herhangi bir acı-sızı) ya da abartılmış herhangi bir şey olur. Dolayısıyla bir kimsenin 'stres altında bulunduğu'nu söylediğimiz zaman, bireyin normal şekilde bir stresi ele almanın ötesine geçtiğini kastederiz. O şahsın bir stresi ele alma yeteneği körelmiş demektir.

Stres'den Kimler Etkilenir ?

Günümüzde hemen hemen herkesin eskiden olduğundan daha fazla stresi bulunmaktadır. Karşılaştığımız zaman sağlıklı bir şekilde ele alabilmek için bunun yolunu öğrenmekte yarar bulunmaktadır. Bu tür olumsuzluklarda nasıl hareket edeceğini bilemeyen kişilerde (beden kimyasında) meydana gelen değişiklikler hastalıklara yol açar. Ne kadar hızlı ve herhangi bir şekilde uyarılmış haldeyseniz, stresli durumlara girmeye o kadar hazırsınız demektir.

O Halde Ne Yapabilirsiniz ?

Ağır strese götürecek durumları önceden öğrenebilirsiniz. Daha iyisi, onları nasıl ele alacağınız konusunda hazırlıklı olmanızdır. Bu cümleden olmak üzere bir dizi gevşeme çalışmalarına girebilirsiniz. Yeterli süre uykunun yaratamayacağı harikalar yoktur. Bu yolda sevdiğiniz kitapları okumak için harcadığınız zamana acımayın. Müzik de dinlemekten geri kalmayın. Zaman zaman yürüyüşü de ihmal etmeyin. Daha da önemlisi: Birisiyle, birileriyle konuşun, bir arkadaş, bir komşu, aileden herhangi biri. Sorunu başka biriyle paylaşmak, atılan önemli bir adımdır.

Hayatın Tadını Çıkarın!

Ağır stres'in tehlikelerini savuşturmanın en iyi yolu, onlarla karşılaştığımız zaman, en çok hoşunuza giden şeyleri yapmaktır. Kendi zevklerinize en uygun çevreyi seçin. İşiniz çok önemli. Eğer işinizi seviyorsanız, büyük miktarda stresi halletmişsiniz demektir. Fakat eğer işinizi sıkıcı buluyorsanız, hayatın herhangi bir kesiminden gelecek stres ya da stres artışı değişik sorunlar yaratacaktır.

Aşırı Stres'in Belirtileri:

Ağır ya da aşırı stres hâli bizi bir çok bakımdan etkiler. Örneğin, mide rahatsızlıkları. Baş ağrılarıyla sonuçlanan gerilim aşırı stresin başka bir belirtidir. Bu durumlarda başınızın ağrısını kesmek üzere alacağınız aspirin mide rahatsızlığınızı daha ciddi hâle getirecektir. Dolayısıyla kaş yaparken göz çıkarma durumuyla karşılaşmış olacaksınız.

Bu nedenle stresle aspirin ideal olmayan bir kombinasyondan başka birşey değildir.

Hangi Ağrı Gidericiyi Almalısınız?

Aslında stresli olsanız da olmasanız da, aspirinden mümkün olduğu kadar uzak bulunmak her zaman en iyisidir.

Kundalini'nin Uyanması

Swami SAMATANANDA'dan
Çeviren : Yavuz KESKİN

de birinden yararlanmaktayız. Hatta çoğu insan, kendisinde böylesine değerli bir hazinenin mevcut bulunduğunun ve böylesine fantastik bir gücün, emrine amade bir durumda beklediğinin farkında bile değildir.

Bu kutsal enerji - şuur sadece insanda değil, fakat yaratılmış her unsurda (element) mevcut bulunmaktadır. İşte onun içindir ki, bunu kendinde su yüzüne çıkarabilen kimse için her şeyde bu enerjinin mevcudiyetini hissetmek mümkün hale gelmektedir.

Kundalini'nin içimizde uyanış olayı Guru'nun küçük bir temasıyla bile gerçekleşmekte ve bu şekilde uyanmış ve canlanmış olan ateş de eksik ve kusurlu yanlarımızın mahviyle sonuçlanabilecek bir süreci başlatmaktadır. «Eksik yanlar» ifadesiyle, yolumuzun üzerine dikilip bizi, gerçekte eksiksiz ve kusursuz olan bir şeyi eksik ve kusurlu göçmeye kıskırtan her şeyimizi, yani asil naturamızı kastetmekteyiz.

Kundalini'nin gelişip ilerlemesi olayı süptil bedende —bu beden, fizik bedenin içine nüfuz etmiş durumdadır ve tamamen süptil enerjiden oluşmuştur— cereyan etmektedir. Süptil bedendeki ana enerji kanalı Suşumna diye adlandırılmak-

Swami Samatananda, Swami Muktananda'nın şakirtlerinden biridir. Saraswati adıyla anılan antik keşiş yoluna inisiye olmadan önce 8 yıl süreyle onun yanında kalıp yoga ve meditasyon ile Doğu felsefesini öğrenmiştir. Daha da önceleri Avustralya'da, başarıyla sürdürdüğü tiyatroculuk mesleğiyle meşgul olmuş ve 25 yaşındayken Victorian Opera Institute'ün müdürü olmuş ve de ünlü Melbourne Theatre Company'nin en değerli aktörlerinden biri haline gelmiştir.

Halen Almanya'da yaşamaktadır ve Institut Dürckheim de Foret Noire'da öğretmenlik yapmaktadır. Bir yandan da çeşitli ülkelerde seminerler düzenlemektedir.

Kundalini, bedenimize faaliyet gösterme imkânını sunan enerjidir, yani hayat enerjisinin ta kendisidir. Hareketlerimizin ve düşüncelerimizin herbirinin temelinde hep o yatmaktadır. Tam anlamıyla faaliyete geçmeye başladığı güne kadar onun insana sunduğu imkânların ancak bin-

ta ve fizik bedendeki omurgaya te- kabül etmektedir. Şuşumna'da birçok enerji merkezi, yani Şakra'lar yer almaktadır ve Kundalini bu Şakra'ların en aşağıdakinde, yani kuyruk sokumundakinde uyur vaziyette bulunmaktadır. Uyandığı andan itibaren işe Şuşumna kanalının içinde ilerleyerek yukarılara doğru tırmanışa geçmektedir; bu, onun, içimizdeki yolculuğunun başlangıcıdır.

Süptil beden, düşünceler, anılar, ihtiyaçlar ve davranışlar —ki bunlar gerçekte bireyliğimizin sınırlarını belirleyen kaynaklardır— diye anılan şu karmaları eritip tüketmektedir; Kundalini ateşi bunları kesip olarak imha etmektedir; işte o andan itibaren de gerçek kişiliğimiz özgürlüğüne kavuşmakla, ifademiz, zorlamaya gerek kalmadan kändiliğinden dökülüp akar bir nitelik kazanmakta, anlama ve kavrama yeteneğimiz gelişmekte ve artmaktadır; zira bizi sınırlı, katı ve mutsuz bir durumda tutmakta olan karmalar erimiş ve yok olup gitmiştir artık.

SWAMİ MUKTANANDA BANA İNİŞİYASYON ŞANSINI 1971'DE TANIMIŞTIR

Şaktipat'ı kabul edişimin ertesi günü, sabahleyin, içimi kaplamış olan o büyük mutluluğun, o büyük sevincin etkisiyle titremeler içinde ve tam anlamıyla mest olmuş bir halde, vecd halinde açtım gözlerimi. Duş almaya gittiğimde suyun altında ayaktık dururken birden, fizik varlığımın sınırlarını ayırdetmeme imkân veren o her zamanki duygumu yitiriverdim; duşa bakıyordum ve

ondan fıskıran suyun ta kendisi olduğumun farkındaydım. Evet, vücudumun üzerine fıskıran su da bendim, üzerine su fıskıran vücut da bendim. Duş kabininin duvarlarından süzülen sular da, bu duvarlar da hep bendim. İşin daha da harika yanı, hem sifondum, hem de bu sifonun içine dolan su. Bu hal içinde saatlerce duş altında kaldım, çünkü duş idim; sonunda oradan çıktığımda çevrede her şey ışıllı ışıllı parlamaktaydı: Yemek yemeğe kalktığımda lokmayı ancak ağzıma atabildim, ama çiğneyemedim, çünkü o lokma da bendim. Guru'nun yüzüsuyu hürmetine Tanrı'nın insana ne nimetler lûtfettiğini görün işte. Bizler sadece «Onun mahlûku» değil, aynı zamanda O'yuz da. Onun varlığından sâdir olmuşuzdur ve Şaktipat inisiyasyonu vasıtasıyla Birliğe ve Tekliğe ait olmanın sevincini tatmaktayız. Aynı günün daha ileriki bir saatinde, işime giderken parktan geçtim; mevsim sonbahardı ve kavaklar sarı yıldızlı cici bir görünüm sergilemekteydi. Dökülmüş yapraklar zümrüt yeşilli çimler üzerinde sarı lila adacıkları gibi öbek öbek yığılı durmaktaydı; birden, şekillerle değil de, renklerle özdeşleşmeye başladığımı hissettim. Yeşildim, yıldızlı sarıydım; tertemiz havada uçuşan o yapraklar da bendim. Guru, tam tamına benim aynımdı. Ayrı gayrı bir halimiz yoktu. Ayrıca, yere düşmekte olan o yaprak da, yani Ben'im her şeyde ve her yerde mevcut bulunan o büyük mutluluğunun bir görünümü olan o yaprak da bendim. İlk aylarım yoğun bir meditasyon dönemi halinde geçti.

Bu dönem boyunca içimdeki e-
(Devamı 43. Sayfada)

Önsezi

● Ivy Burnham

1928'de ailem, Canada'dan, Los Angeles'e taşındığı zaman, babamın arkadaşlarından biri, bize bir radyo verebileceğini söyledi. Yapacağımız tek şey, gidip onu almaktı.

Babam Radyoyu almaya gitti. Kullandığı araba, Amerika'ya geldikten sonra aldığıımız yeni marka 1928 Chevrolet idi. Babamın geri dönme zamanı geldiğinde, Annem Lily Jones ve ben kapı önündeki sundurmadan çıktık. Yola doğru uzandığımız zaman, yaklaşık bir blok ötede köşeden dönüş yapan arabamızı gördük. Caddeden aşağıya doğru gelen arabamızı gördüğümüz zaman, Anneme döndüm ve ona; oh! çok yazık, onu almadı dedim. Annem canı sıkılmış bir vaziyette; nasıl bildin onu almadığını? Dedi. Nasıl bildiğimi bilmiyorum, fakat almadı dedim. Haklıydım da.

Birçok psişik tecrübem olduğundan, bu

konuyu hiç düşünmedim.

Telefonun çalacağı zamanı, ve kimin arayacağını genellikle bilirdim. Bu etkiler, kol-larımın aşağıya doğru bir üşüme sinyaliyle geliyordu. Babam arabayı park ettikten sonra, annem yatak odalarına gitti ve kapıyı kapattı. Uzun süre tartışıklarını duydum. Bizi masada topladıklarında, yüz ifadeleri ciddi'di.

Annem konuştu: «Ivy, sana söyleyeceğimiz önemli birşey var. Ve, dikkatle dinlemeni istiyoruz. Bildiğin gibi evde doğdun. Büyükkannen Duckworth oradaydı. O, senin bir perde ile doğduğunu ve bu çocuğun «ÖNSEZİ» olacak diye bir kehanette bulundu. Baban ve ben böyle birşey saçma bir batıl itikattir dedik. Fakat bugün yaptığından sonra, (Radyo hakkında demek istiyorum.) İrlandalı büyük annenin senin hakkında söylediği kehanetinin haklı

Spirit Aktialite

olduğunu hissediyorduz.»

Bütün hayatım boyunca psişik tecrübelerim devam etti. Ve annemin doğuştan ÖNSEZİ yeteneğim olduğunu söylediği günün asla unutmadım. (FATE'den)

Şanslı Yakalayış

● Cecil Beasley

Eşim Thelma, kızımız Mary, kocası Robert Kimball ve onun ailesi kızları Juliana, oğulları Jason ve ben 5 Eylül, 1978'de Calif Sacramento'da, Corning'in yaklaşık olarak dört mil batısındaki Woodson Bridge State Park'ta işçi bayramını kutlamak üzere toplanmıştık. Geniş kalabalık, Sacramento nehrinin serinliğinde oyunlar oynuyor ve eğleniyorlardı. Politik amaçlı konuşmalar bile bayramı etkilemiyordu.

Yemekten sonra, çocuklar oyun sahasında yarıştılar. Juliana dört yaşındaydı. Bütün araç

lara aşınaydı ve onları dikkatle akıllıca kullandı. O, Jason'dan daha az dikkatimi gerektiriyordu. (Onun iki yaşında erkek kardeşi.) Bu küçük çocuk için endişe edecek bir şey yoktu. Diğer çocukların yaptığını yapmaya çalışıyor, ve daha fazlasını da yapıyordu.

Yüksek bir plâtfonun çıkaran merdivenin başında, sıradaki çocukların arasındaki Juliana'yı gözlemliyordum. Uzun bir metalden kayıp toprağa düşüyorlardı. Bu kayma oyunu parktaki en popüler oyundu. Jason'a özellikle dikkatimi vermiyordum. Çünkü, her ne kadar onun dikkatini atıklarınca da ise de kız kardeşin'n peşinden kaymak istiyor merdiveni çıkmak istediği zaman da ondan büyük çocuklar onu itiyor ve daima çıkmasını engelliyorlardı. Kayma sırası Juliana'daydı, ve dikkatim onun inişi üzerindeydi Yan taraftan düşerek aşağıdaki kum yığınının içinde aniden durdu. Endişelendim. Fakat o iyiydi. Yattığı yere doğru gitmeye

başladım, fakat, durdum ve düşündüm. Vücudum dengeli bir şekilde geriye doğru itilmiş, sağ kolum azami ileriye doğru uzamıştı. Her nasılsa beynime bir düşünce girmiş, aynı zamanda vücudum da tepki göstermiş ve plâtfondan toprağa on adım mesafeden başaşağı düşen torunumu yakalamıştım. Kaçınılmaz bir felâketti. Bu hareketi daha önce çalışsaydım, bu küçük çocuğun vücudunu yakalamak için kolumun zamanlaması bu kadar mükemmel olmazdı. Bilgimin dışında kolum görevini yerine getirdi. O merdivene tırmanmış, diğer çocuklar da kuyruktaki yerini ona geri vermişlerdi. Neredeyse gerçekleşecek olan kazadan sonra onu, kaydırığın üst noktasına taşımaktan başka bir şey yapamadım. Ve sonra, zafer içinde aşağıya kaydığı zaman onu hemen yakaladım

Koruyucu meleklere ebediyen minnet duycayım... ki onlar, muhtemel bir hayat kurtarma olayını yönettiler. Eminim ki benim işim değildi. (FATE'den)

Birinciden Sonra

● Aggie King

6 Ocak 1978 Cuma akşamı, müstakbel kocam Tom King ve ben, onun San Rafael'deki (Calif.) evinde ertesi günkü düğünümüz için akşam yemeği masasını hazırlıyorduk.

Ben dul bir kadın ve o da dul bir erkekti. Mutlu bir şekilde birleşmemizi plânlıyor şefkatle ölen eşlerimizden bahsediyorduk. Cuma günü dağıtılacak pastaya yer bırakmak için, mumları birer metre ara ile yerleştirdik. Mumlar aşağıya düştü fakat, üzerinde düşünmedik, güldük her seferinde onları düzelttik.

Damatla gelinin içki içecekleri kadehler hakkında karar vermeliydik. Seçeceğimiz kadehlerin saplarına kurdele bağlanacaktı. Rahmetli eşim Harry Help-hrey, ve benim özel bir hediye olarak aldığıımız iki tane kadehi kullanmamızı önerdim «Niçin olmasın?» dedi Tom. Lâle şeklinde ki bardakları raftan aldı ve masanın kenarlarına yerleştirdi (Devamı 47. sayfada)

Kehanet, Determinizm ve Cüz'î irade

Regis DERYES'den
Çeviren: Yavuz KESKİN

Görücülük (voyans) ve kâhinlik (profetizm) tarafından ortaya konmuş olan temel sorun, determinizm'in (gerekircilik) kabul mü edilmesi, yoksa, cüz'î irade lehinde olarak red mi edilmesi gerektiği hususudur. Kısacası, eğer gelecek zaman «okunabiliyorsa», bu, onun yazılı (mukadder) oluşundan ötürüdür ve bu durumda ona boyun eğmekten başka çaremiz yoktur. Eğer okunamıyorsa, o takdirde, mukadder gelecek zaman diye bir şey yok demektir: O zaman ise geleceğin tamamen bize bağlı bulunduğu ve onu inşa etme görevinin bize düştüğü anlamı çıkmaktadır ortaya.

Yukarıda sözü edilen yaklaşım'ların ilkinde, kozmik saatiyle birlikte, burçlar kuşağına ilişkin devreler yasaı yer almaktadır, yani Chinon'da tutsak buldukları sırada Templiers'lerce (1119 tarihinde kurulmuş bir tarikatın mensubu) Coudray Kalesi'ndeki bir taşın üzerine çizilmiş duvar resminde işleyiş biçimi gösterilen yasa yer almaktadır.

Buna göre, Dünyamızda tarihî olayların, Güneş sistemine ait gezegenlerdeki devreler misâli programlanmış devrelere uygun bir biçimde cereyan etmesi gerekiyordu. Böylece tesadüf kavramı da silinip gidiyordu. İnsanlara gelince, bu taktirde onlar ise, tüm hareket ve davranışları ilâhî taslak içinde belirlenmiş bulunan aktörlerden farksız bir niteliğe bürünmekteydiler.

Bunun içindir ki kâhinlik şu kesin ve katı determinizm kavramını da içine alıyor gibidir. Ve kehanet, asıl anlamını determinizm kavramında bulmaktadır: Doğal bir şekilde önceden tâyin edilmiş olan bazı varlıklar, geçmiş ve gelecek diye adlandırdığımız saatin mekanizmasını bütün halde seyredebilecek üzere kendilerini şimdiki zamanın koordinatlarından kurtarabilecek özel yeteneğe de sahip bulunmaktadır.

Geçenlerde bir astrolog şöyle diyordu: «Konferanslarımda bana hep şu determinizm-cüz'î irade ilişkisini soruyorlar. Ben bu türden soruları daima şöyle bir imaj ile cevaplandırıyorum: Önünüze on adet yol çıkıyor, diyorum. Siz bunlardan birini seçiyorsunuz... Bu yol, sizin seçmek zorunda olduğunuz yoldur işte!» Böylece cüz'î irade, onun için, oltanın ucu-

na takılan yalancı yemden, illüzyondan veya ütopyadan başka bir değer taşımamaktadır... Demek ki sözde bir seçme özgürlüğünün gerisinde gerçekte değişmez bir kader gizlenmektedir.

Kehanetin reel bir fenomen olduğu ve ayrıca geleceğin de «değişmek üzere» tespit edilmiş bulunduğu postülâsından (ön gerçek) hareket eden Eric Muraise aynı konuları içeren kehanet metinlerinin arasında bir tutarlılık bulunmasının şart olduğu sonucuna varmaktadır. Buna göre hatta ancak «orijinal» bir kehanette ortaya çıkabilmektedir, diye sürdürmektedir sözlerini. «Özel kehanetler», genel çerçeveleri içinde yer aldıkları «kutsal kehanetlere» ters düşmemek zorundadırlar.

«Rölativistlerin (göreci) bakış açısından ifade edecek olursak, olaylar cereyan etmemekte ve oldukları yerde durmaktadır; evrendeki yolculuğumuz sırasında onlara biz rastlamaktayız» derken Sir Eddington daha da kesin bir tavır takınıyor gibidir.

Bir bilim adamının bu yaklaşımına, Père Sertillange adlı bir din adamının iki anlama alınamayacak özellikteki şu sözleri bir cevap teşkil etmektedir âdeta : «Bu anlayışa göre tüm olaylar önceden tasarlanıp tespit edilmiş ve düzenlenmiş durumdadır ve bu olaylar kesinlikle Tanrı buyruğuna tâbi olduklarına göre bunların hiçbirinin konmuş esasların dışına çıkamayacağını öne sürerken, Tanrı'nın, kendisinin dışına çıkamayacağını öne sürmüş oluruz ki bu da mantıklı birşey olamaz».

«Kehanetler : Hakikat mı, Yalan mı?» adlı eserinde Alex Roudène, tüm büyük peygamberane akım ve hareketlerin kökeninin ortak bir temele, ortak bir esasa dayanmakta olduğunu, yani antik Musevî kâhinliğine dayanmakta olduğunu; sonuçlarının ise «Yuhanna»'nın «Apokalips»'inde dile getirildiğini belirtmektedir. Bu yazara göre, halen bilinmekte ve tanınmakta olan peygamberane kehanetlerin büyük çoğunluğu, şuurlu veya şüursuz da olsa, doğrudan doğruya Jean'ın metninden mülhem geniş açıklamalardan başka birşey değildir.

Bu iki karşıt uç arasında Eric Muraise'in şu formülünü görmekteyiz : «Tarihin seyri belli ve sabittir (déterminé), fakat bu akış içinde insanın, tarihi yazgı tarafından belli bir yöne kanalize edilmiş belli bir bireysel özgürlüğü mevcuttur».

Determinizm ile cüz'î iradeyi bir araya getiren bu kavram, çok eskiden ünlü bir kadın görücünün söylediği şu sözlerde ifadesini bulmaktadır : «Kararlarımızın ve hareketlerimizin yaklaşık olarak ancak % 30'u cüz'î irademizden kaynaklanmaktadır, gerisi ise takdir-i ilâhînin ürünüdür. Fakat yerli yerinde kullandığımızda bu % 30 ile neler yapamayız ki!»

(Devam edecek)

Sovyetler Birliği'ni Hayrete Düşüren UFO

● Çeviren : Levent URAL

«Sovyetler Birliği'nin, en büyük ve 14 milyonluk bir tiraja sahip olan TRUD Gazetesinde, Şubat ayı içerisinde, resmen UFO fenomeni olarak adlandırılan ve Tiflis'ten Tallinn'e kadar uçmakta olan bir yolcu uçağını izleyen ışıklı fenomenleri konu alan bir makale yayınlanmıştır.»

TU — 134 A uçağı, Tiflis'ten Tallinn'e doğru normal rotasında uçmaktadır. Dört kişilik mürettebatı tecrübelidir. Uçağın kaptanı 7000 uçuş, makinistler ise 12.500 saatlik uçuş yapmışlardır.

Sabaha karşı saat 04.10'u gösterirken, önlerinde Minsk'e kadar daha 120 Km. yolları vardı. Pilotlar, kendilerini uçakla uçuyor değil de, gecenin karanlığında, boşlukta, tek başlarına kalacakmış gibi hissediyor; sadece yıldızlar, karanlığa açılan sanki küçük adese kutuları oluşturuyorlardı.

Birdenbire, Kaptan pilot, uçağın sağ tarafında, hemen aşağıya, yüzüne dikine giden, ince ışınlarla ayrılmış, biraz ovalimsi, anormal bir ışığın farkına varır. Işınlar, açılmış ve değişik parlaklıkları olan koniler gibidir. Sonra, oluşan ikinci bir koni, daha öncekilere göre daha geniş, ama parlaklığı daha az. Ve derken bir üçüncüsü... Bu seferki hepsinden daha geniş ve parlaktır. Işın, topağı aydınlattığından, onun par-

laklığında topağın yüzeyi gayet net gözükür. Gücü, bu esrarengiz ışın saçma işini yapmaya yetebildiğine göre, o olağan üstü büyüklükte olmalıydı.

Herşeye rağmen, pilotlar, boşluktaki cismin uzaklığını tam tamına belirleyebilmişlerdi. Cismin 40-50 km. önündeydiler.

Işının, topraktan yükseltepe uçağı aydınlatması üzerine, pilotlar, renkli halelerle çevrelenmiş, göz kamaştırıcı beyaz bir nokta görürler. Alevler çıkardığı görülen nokta, yeşil renkli bir buluta dönüşür.

Kaptan pilotun büyük bir hızla uçağa doğru yaklaştığını ve uçağın üzerine gelirken de doğrusal bir rota izlediğini tesbit eder. Tam o sırada fenomen, Minsk'teki uçuş âmirliğine bildirilir. O anda fenomen duraklamış, kaptanın ifadesine göre bir daha da uçağa fazla yaklaşmamış; makinistin ifadesine göre ise, fenomen sürekli olarak uçaktan uzaklaşmış ve ne zaman onun hakkında tekrar yere bilgi verilmiş ise, o da duraklamıştır.

Minsk Uçuş Âmirliği, gökyüzünde yabancı herhangi bir cisim gözükmediğini nazikâne bir biçimde bildirir.

Yeşil bulut, bir taraftan uçağın alt tarafına, aşağıya doğru süratle pike yapıyor, dikine yukarı çıkıyor; sağdan sola hızlı manevralar yapı-

yor, aşağıya dalıp, yukarı tırmanıyor; bir taraftan da, 10-000 m. yükseklikte, saatte 800 Km. hızla, hemen uçağa doğru yaklaşır, sanki onu yakalayacakmış gibi, ardından peşisıra uçuyordu. Pilotlar kendilerini sanki bir onur kortejindeymiş gibi hissediyorlardı.

BULUTUN İÇİNDE YANIP SÖNEN IŞIKLAR

Bulutun içerisinde yanıp sönen ışıkların bazen hepsi birden sönmüyor, bir ara sonra tekrar yanıp aradaki mesafeyi ayarlıyorlardı. Gökyüzünde zig-zag'lar çizdiğinden, fenomen, Minsk Uçuş Amirliğince de farkedilmişti.

Bulut, şekilden şekile girer. Yükselmeye başlayınca beyaz noktayı ikaz edici sarı renge bürünen ışık oradan ayrılır. Bulutun kendisi de ovalden kare şeklini almıştır.

Bir anda bu kare şekil, gerçekten de kanatları olmayan, biraz eğri olan arka kısmında sarı ve yeşil ışıklar parıldayan, sivri burunlu bir hava taşıtı biçimini alır. Normal uçaklarda burun denilen kısım, bu hava taşıtının ortasında bir yerde olmalıydı.

İlgi ile izlemeye başlayınca, işin aslını soran yolculara, ilgililerce bunların sadece kentin ışıkları ve kuzey ışıklarına benzer fenomenler olduğu söylenir.

Yüz Km. ötede uçmuş olan başka bir uçak da söz konusudur. Hemen yakınlarındaki bu ışıklı fenomene dikkat etmemiş ya da uçağın mürettebatı her hangi bir şey gözlemlenmemiş olabilirler. Ancak, Minsk Uçuş Amirliği onun yeri hakkında gerekli bilgileri vermiş olacak ki, 15 Km. ötede giden ikinci bir yol-

cu uçağı da, bu fenomeni gözlemlemiştir.

TU — 134 A, bu bulut makine ile birlikte Riga ve Vilnius kentleri üzerinde uçar. Her iki kentin de uçuş âmirlikleri uçağın, anormal uğurlayıcısını gözlemlemişlerdir.

Peipsi ve Pihkova gölleri üzerinde birlikte uçarlarken, mürettebat, nesnenin büyüklüğünü belirlemeye çalışırlar. Bu her iki ufak gölün arasında küçük bir toprak parçası bulunmaktadır. TU-134 A, bunların 120 km. sağında uçarken, bulut makine de yine sol tarafta, Tartto'nun yakınlarında uçuyordu.

Aniden, bulut makinesinin ortasında toprağa değin uzanan bir ışın çıkar.. Sanki, cisim, bilinçli bir şekilde; büyüklüğünün belirlenmesine izin veriyordu.

O, Pihkova Gölü uzunluğunda idi. (Pihkova Gölü'nün büyüklüğü 710 km. karedir) Tallinn'e kadar birlikte yolculuğa devam ederler. Uçak, izin alıp inişe geçtiğinde, pilotlar, gökyüzünde herhangi bir başka uçak olmamasına rağmen, Tallinn Uçuş Amirliği'nin bildirmesi üzerine, ışığı izleyen, daha iki hava taşıtının farkına varırlar.

TRUD Gazetesi, Sovyet Bilim Akadememesinden muhabir, aynı zamanda normal ötesi fenomenleri araştırma komisyonu başkan yardımcısı N. H. Zeltuhin'den bu makaleyi yorumlamasını rica etmiştir.

KOMİSYON SOVYETLER BİRLİĞİNDEKİ UFO FENOMENLERİNE İLİŞKİN PEKÇOK BİLDİRİDE BULUNMUŞTUR

Komisyon, Sovyetler Birliği'nde (Devamı 47. Sayfada)

Eski Yazarlar Uzay Yolculuğu Yapmışlardır

● Erol MUTLU

Eski yazarlar, dünyamıza hediye olarak bıraktıkları kitaplarında, uzay yolculuklarını anlatmaktadırlar.

Fakat bunlar yorumcular tarafından anlaşılabilir olarak, o günkü toplumun hicvi olarak tefsir olunmuştur. Yorum çok mühimdir. Meselâ. Sayın Abdülbaki Gölpınarlı, Hz. Mevlâna'nın Mesnevisi'ndeki «Tekrar bedenlenme» bölümünü yorumlarken çok güçlük çekmekte ve Hz. Mevlâna'nın bu sözlerle tenasühü kastetmediğini söylemekte, fakat neyi kastettiğini söyleyememektedir. Aynen bunun gibi, eski yazarların uzay yazıları da böyle bir şey, hayal kabul edildiğinden, yazar bu sözleri ile mevcut cemiyeti hicvediyor denilmiş ve sunî zorlamalarla bu yolculukta geçen, bizce hakikî seyahat intibaları, o günkü toplumun hangi bir bozuk yanını ortaya sermek istediği (!) anlatılmaya çalışılmıştır. Bu yorum tarzı, hakikî yazarların asıl amaçlarına aykırı olmakta ve ruhlarnı tedirgin etmektedir. Lâmi cimi yok, yazar alenen diyor ki: «Ben falanca seyyareye gittim, şunları şunları gördüm...» Yorumcu diyor ki: «Yazar çok büyük bir hiciv ustasıdır. Falanca tarihler arasında yaşamıştır. O devirde hükümdarın tenkide karşı baskısı çok şiddetli olduğundan, yazar sanki bir seyahat yapmış

gibi kendini takdim etmekte, güya (!) o seyyarede gördüğü uzaylıların ağzından, içinde yaşadığı toplumu ve hükümdarı tenkit etmektedir.» Yani bu yorum tarzı kabul edilirse, yazarlarda hâkim unsur cemiyet nizaminin tenkididir. Fakat bu açıkça yapılamadığı zaman, ya «Kelile Dimne»de olduğu veya bu doğu hikâyesinin Lafonten tarafından taklidi olan «hayvanları konuşturarak cemiyetin tenkidi» şeklinde yapılır, yahut «a hayvan hikâyelerini çocuklar okuduğundan» (büyükler için hiciv kitabı olarak) muhayyel uzay seyahatleri düzenlenir. Bu sehayatlerde geçenler, artık (her devir için geçerli) toplum tenkididir.

BU YAZARLAR BİZZAT UZAY SEYAHATİ YAPMIŞLARDIR

Biz aynı kanaatte değiliz. İddia ediyoruz ki, (ister doğuda olsun ister batıda olsun) bu yazarlar bizzat uzay seyahati yapmışlardır. Uzaydaki yüksek medeniyet sahibi bedenli varlıkların, dünyamızı çok eski devirlerden beri ziyaret ettikleri bilinmektedir. Bunlar, bugün Adamski veya H. Menger'i nasıl diğer kürelelere götürüyorlar ve onlar da hatıralarını yazıyorlarsa, bu seyahatler yüzlerce sene önce de yapılmış ve doğuda da, batıda da bu hatıralar yayınlanmıştır. Doğuda yayınlanan

hatıralar çok geniş ve emsalsiz güzelliğindedir.

Biz bu yazımızda, sadece batıda yayınlanan bu hakiki uzay seyahatleri hatıralarını yayınlarken, doğuda yayınlananların büyük kıymetini ayrıca belirtmekteyiz. Doğudakileri de ayrı birer yazı konusu olacağı için, ümidi içinde, batıdaki yüzlerce sene önceki uzay hatıralarını takdim ediyoruz. Bunları okuyun ve kendi kendinize sorun! Bu hatıralarda yorumcuların iddia ettikleri gibi, hakikaten o günkü idarenin zeki bir hicvi mi vardır? Yoksa bunlar, devrimizde olduğu gibi, birer uzay seyahati hatıraları mıdır?

Meselâ, yorumcu merhum Prof. Sabri Esat Siyavuşgil, Edmond Rostand'dan tercüme ettiği «Cyrano de Bergerac» adlı kitabının önsözünde şunları söylemektedir: «Edmond Rostand'ın Cyrano de Bergerac adlı eseri, esas Sirano'nun biyografisi değildir. Edmond'un eseri 1897'de yayınlanmış, fakat esas yazar Cyrano ise 1619 - 1655'de yaşamıştır. Bu zatın eserleri, zamanının en nükteli birer hicvidir.» Yani, esas Cyrano'nun uzay kitapları birer hiciv kitabından ibaretmiş. Larousse'un 1952 baskısında, sayfa 1315 «Cyrano de Bergerac» maddesinde, yazarın harukülâde imajiner (hayalî) uzay seyahatlerini konu alan kitaplar yazdığını bildirmekle beraber, bunların birer o günkü toplumu hicveden bir yorumu diye yazılmamıştır. Larousse, bu yazısı ile objektiviteden ayrılmamıştır.

(Not: Yeni olarak Larousse'dan tercüme edilerek Türkçeye kazandırılan bir ansiklopedinin aslı, objektif olarak «Spiritizm» ve «Medyom» maddelerini açıkladığı halde, Türk-

çesi maalesef materyalist bir zihniyetle aslına sâdik kalınmayıp, tahrif edilmiştir.)

Şimdi Fransa'da 1619 — 1655 senelerinde yaşayan ve yaptığı uzay yolculuklarını, tıpkı bugünün Adamski'si ve Harold Menger'i gibi yayınlayan, hakiki Cyrano de Bergerac'ın yazdığı kıymetli yazılardan bazılarının başlıklarını sunuyor ve soruyoruz: **Bunların neresi hicvidir? İnsaf, insaf!..**

AY SAKİNLERİNİN DİLİ

Cyrano kitabında diyor ki: «Güneş etrafında dönen küçük plânetlerden birinin sakini tarafından...» Yine büyük Cyrano diyor ki: «Ay sakinlerinin dili...» Gördünüz mü? Devrimizdeki teknik araçların ne kadar üstünde... Halbuki bizim dünyamızın «Nasa'sı veya Baykonur, Soyuz» istasyonları halâ; yok Ay'da oksijen var mıymış? Yok her taraf çöl müymüş (?) gibi durumlarla uğraşılıyor. Bugünkü teknik bile Cyrano'nun yazdıklarının gerisinde olursa, tabii yorumcular hiciv vesaire diye gevelerler.

Yine Cyrano'dan bir parça sunuyoruz: «Ay sakinlerinin dili...» Düşünün sevgili okuyucular, bugün Sputnikteki kozmonot da, Apollo füzesindeki astronot da, daha Ay'da hayat olup olmadığını araştırırken ve Amerika Ay'da hayat olmadığını güya ispat edip, (şimdilik) ay gezilerini durdurmuşken, Cyrano, bırakır Ay'daki hayatı, orada yaşayanların dillerini açıklıyor... Tabii, bunu hayal sanan yorumcular hiciv diye saptırırlar. Eğer hakikî olarak kabul etseler, değil küçük dillerini, her halde büyük dillerini yutarlardı. Yine Cyrano'dan bir parça: «Cyrano Ay (Devamı 45. Sayfada)

Avustralya'nın İlk UFO Araştırma Kuruluşu

DÜNYANIN DÖRTBİR YANINDAN

C. Norris

Avustralya'da ilk UFO Derneği Adélaide'de 1952'de kurulmuştu. Bugünkü araştırma grubu olan 'Australian International UFO - Flying Saucer Research' aylık toplantılarla çalışmalarını sürdürmekte olup, 100'ün üzerinde üyesi bulunmaktadır. A.I.F.S.R.'nin çalışmaları daha çok haber toplama, ilgili kuruluş ve kişilere haber kaynağı olma, ve toplanan bilgilerin sınıflandırılması şeklinde sürdürülmektedir.

UFolar'la ilgili raporlar A.I.F.S.R.'a Avustralya'nın her tarafından geldiği gibi,

bağlantıda oldukları 60 kadar —dünyanın dört bir yanına dağılmış— değişik UFO araştırma kurum ve kuruluşlarından da gelmektedir. Adı geçen kuruluşun Derneğimiz Uzay Olaylarını Araştırma Grubu'yla da en azından dergi değiş tokuşu düzeyinde bağlantısı bulunmaktadır.

A.I.F.S.R.'nin müdürü olan Colin Norris'in Avustralya'nın her yanındaki okul ve ilgili kuruluşlarda muntazam konferansları vardır. Kendisinin 1950 den beri tasnif etmekte olduğu zengin bir 'basında çıkan UFO haberleri koleksiyonu' bulunmaktadır. Bu koleksiyon 64 panel halinde ülkenin değişik alışveriş merkezlerindeki sergilerde ilgilenenlerin incelemesine açık bulunmaktadır. Bu sergileme çalışmalarının en büyüklerinden biri geçtiğimiz yıl (1984 sonlarında) Morphett-

ville Yarış ve Eğlence Fuarı'nda gerçekleştirilmişti.

A.I.F.S.R.'nin en belirgin çalışmalarından biri son aylarda faaliyete geçirilmiş olan radyo programlarıdır. Bu program halkın haber ihtiyacının karşılanmasından doğmuş bir hizmettir. (AUSTRIAN INTERNATIONAL UFO FLYING SAUCER RESEARCH den)

GÜNEY AFRİKA'DAN BİR GÖZLEM

Fort Beaufort, Kat ve Braak Nehirleri arasındaki yüksek bir yayla üzerinde 1823'de kurulmuş, 10.000'in üzerinde nüfusu bulunan Güney Afrika'nın küçük şehirlerinden biridir. Halkın çoğunluğu çiftçilikle uğraşır ve yöre Afrika portakallarını yetiştirmekte ünlüdür.

Yörenin sakinlerinden biri olan Bernadus

ÇAĞLAR HİÇBİRİNDEKİ ED BOYUNCA UYUMSİZLİKLER

Bazı Bilim Adamları UZAYLI MI?

George T. SASSOON'dan Selman GERÇEKSEVER

Son yıllarda artık bilimadamları için 'dünya dışı hayat'ı açık olarak konuşmak, bunun olasılıklarından söz etmek mümkün hâle gelmiş bulunmaktadır. Bu konuda çok değişik görüşler bulunmasına rağmen bunların en yaygınlarını üç ana grupta toplamak mümkündür:

1. Galaksimizde bizimkinin başka teknik uygarlıklar bulunmalıdır. Fakat bunlar, bağlantı kurulamayacak kadar uzaklarda bulunmaktadırlar. dırlar.

2. Bu uygarlıklardan biri bir kez uzay yolculuğunu gerçekleştirdiğinde, galaksinin her tarafı bir kaç milyon yıl içinde, O'Neill tipi uzay istasyonlarıyla, tamamen kolonize edilecektir.

3. Bunların varlıklarıyla ilgili hiçbir kanıt yok elimizde, bu nedenle yukarıdaki birinci madde doğru olamaz ve biz evrende gerçekten de tek başımızayız.

Henüz gözlerden kaçan bir nokta var: Biz kendimiz belki de uzaylıyız... Kayıp bir koloni ya da parçalanmış bir uzay gemisinden hayatta kalanlar. Bunun bir an için böyle olduğunu var sayalım. Bizimle ilgili bir galaktik kültür tarafından yeniden keşfedilirsek, ne olurdu? Uzaylı kuzenlerimiz bizi taş devri hayatına kadar düşmüş fakat yine de hayatta kalmış olarak bulacaklardı. Bu durum karşısında en iyimser tepkileri ne olabilirdi acaba?

Bizim kendi deneyimlerimiz göstermiştir ki, ilkel bir kültürün son derece teknolojik üstünlüğe sahip bir kültürle karşılaşmasından aklı hayale gelmedik olumsuz sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Yöresel kültür kendi içinde dağılmakta ve hiçbir zaman üstün kültürün tam bir üyesi olamamaktadır. Bunun örneği bir Afrika kabilesinde görülmüştü: Batı (Euro-American) karşı karşıya geldikleri zaman çocuk doğummayı durdurmak suretiyle—ırksal bir intihara başvurmuşlardı. Bundan sonra anlaşıldı ki, bu durumdaki ilkel topluma yapılacak en iyi şey onu kendi hâline bırakmaktır.

Böyle canlı bir örnekten hareketle, bizim üstün galaktik kuzenlerimiz'in de bize aynı şeyi yapmış olabileceklerini düşünemez miyiz? Onlarla açık temas, dünya medeniyetinin çökmesine, tembel tembel oturup, cin'in, Coca Cola'nın, Cadillac'ın, transistorlu radyoların galaktik benzerlerini düşünmemize zemin hazırlamış olurdu. Belki daha da kötü sonuçlar... Böyle bir durumda uzaylıların yapacağı en iyi yaklaşım bizi karantina altına almak ve gelişimimizi dolaylı yollardan —görünmeden— desteklemek.

Farzedelim ki genetik bakımdan bu varlıklarla bir bağlantımız ya da benzerliğimiz var. O zaman bizlerden dış görünüş olarak çok farklı bir görünümde olmayacaklar ve kolaylıkla aramıza karışabilecekler. Bu durumda onların görevi sadece toplumsal ve teknolojik gelişimimizde bize kapalı ve gizli yollardan yardım etmek değil, aynı zamanda bizim galaksi içinde tek ve biricik medeniyet olduğumuz inancını yaymaya çalışmak olacaktır. Bu çabalar bu amaçlarına ulaşmak için bizim için henüz bilinmeyen zihin kontrolü teknikleri de dahil olmak üzere birçok yollara baş vurabileceklerdir.

Öte yandan merakımızı uyanık bulundurmak için de şurada burada birtakım scroları bırakabileceklerdir. Örneğin, UFO olaylarının hiç değilse bir kısmı sanki dünyadaki süper teknolojilerin marifetleriymiş gibi ortaya çıkmaktadır. Belki tüm bu olay ve gözlemlerden esas ve en ulvi amaç dünya insanını tam ve direkt bir bağlantıya hazırlamaktır.

Belki bu tür bir yaklaşım yazının başındaki maddelerden bir ile üç arasındaki paradoksu ortadan kaldıracaktır. Belki de uzaylılar bizimle ilgilenmektedirler ama biz bu ilgiye çok bel bağlamamalıyız. Onlar kendi işimizi kendimizin görmesini istemektedirler. Dünya efsanelerinin pek çoğunda geçmişte uzaylıların dünyayı ziyaret ettiklerinden söz edilir. Fakat bu inanç tarih boyunca insanın hayrına olmamıştır. Belki de bu hatalarından artık bir ders almış bulunmaktadır ve üzerimizden açık olarak el çekmiş görünmeyi tercih etmiş benzetmektedirler. Bunun tarihini 1000 yıl öncelerine kadar götürebiliriz.

Bu konuda gerçek ne olursa olsun geçmişte uzaylıların dünyayı ziyaretlerinin araştırılmasına devam edilecektir. Bu konuda bilinen en tanınmış kuruluş Amerika'daki 'Ancient Astronaut Society'dir. Tanınmış bir bilimadamı eğer bir gecede bir konudaki düşüncelerini değiştiriverirse, insan ister istemez, onun dünya dışı bir klonla yer değiştirmiş olduğunu düşünmektedir. (ANCIENT SKIES'dan)

YAZAR HAKKINDA: G.T. Sassoon bir elektronik mühendis, dil bilimci ve kompüter uzmanıdır. Bir çok makalesinin yanısıra, 'The Marna Machine' ve 'The Kabbalah Decoded' isimli kitapları bulunmaktadır.

UFOLAR'DAN UYARI:

NÜKLEER SİLAHLARLA OYNAMAYI DURDURUN

● Leonard Sandler ●

Hayret verici UFO ile karşılaşmalarından emin, hava kuvvetlerinden iki subay sarsılmıştı. Başka bir uygarlık, nükleer veya diğer silahların denemelerinden vazgeçilmesi için dünyaya bir ihtar göndermişlerdi. Vandenberg ana hava kuvvetlerinden bu iki subay, sarsıcı olayı hemen filme aldılar. Fakat, bunu basından gizlemeleri çok çirkin bir şeydi. Onlar, iki açığız CIA ajanına teslim edilip ağızlarını kapatmaları için emir verildi.

Şu anda emekli olan **Üsteğmen Roberts Jakobs**, gerçeği daha fazla gizleyemezdi. Ve onun artık emekli olan **Binbaşı Florenz Mansmann** inanılmaz hikâyeyi teyid etti.

«Ne önce, ne daha sonra asla bunun gibi bir şey görmemiştim,» diye açıkladı, hayranlıkla Mansman. O, filmin Jakobs'un yanında olduğunu hükümet filme el koymadan önce öğrendi.

15 Eylül 1964'de iki kişi nükleer bir roket çeteleme denemesi yapıyorlardı. Güdümlü roket Pasifik üzerinde 60 mil yükselinceye kadar Vandenberg'te karadan teleskop ile filme alıyorlardı. Mansmann ve Jakobs, hayret verici olayın, güdümlü uzay roketinin basamaklı çalışan itme takımlarından biri olan yardımcı ek motoru bıraktıktan sonra meydana geldiğini anımsadı.

Küçük bir küre şeklindeki UFO yanıp sönen göz alıcı flaşa benzer ışıklar yayarak, sahte savaş başlıklı güdümlü roketin çevresinde daireler çizdikten sonra aniden uçup gitti. Ve, saniyeler sonra savaş başlığı hedeften yüzlerce mil yanılarak yere düştü.

TENKİDE HEDEF OLANLAR

Bir hava kuvvetleri sözoüsü işinden azletildi. Fakat hayret verici hikâyesinin davasından vazgeçmedi. UFO olayı hakkında bir dökümanımız yok. O tenkide hedef olan vurucu savaş başlığı sahtedir. Baş astronom Dr. Keiji Nakamura, havacıların hikâyesini kendi kaynaklarından yeniden tetkik edeceğini söyledi.

Tokyo'daki İmparatorluk Astro-nomi Enstitüsü'nde prestiji olan Nakamura; biz, diğer uygarlıkların bu dünyaya nükleer füzelerin verebileceği herhangi büyük zararları engellemeye kararlı olduklarını biliyoruz. Onların teknolojilerini, bizlerin taş devri sonrası devrimizle kıyaslayabiliriz.

Ve, onların yakın çevrelerinde kendi kendimize yapacağımız bir nükleer savaşta gerekirse bizi yok edebileceklerini tekrar tekrar gösterdiler.

Dünya devletleri, hayret verici UFO raporlarını örtbas edenleri suçlamaktaydı ki, bu ilk kez olmuyordu.

Üst düzey politikacılar ve askerî liderler ikinci dünya savaşı sona erince yapılan hükümet darbelerini bildiklerinden, bazı UFO uzmanları Manş Denizi'nde deniz altında UFO yapma çalışmaları olduğuna inanıyorlar.

BASINDAN GİZLENEN DİĞERLERİ

Uzmanlar, bunlara benzer stratejik diğer yerlerin, Amerika'nın iç kısımlarındaki bazı göllerin altında mevcut olabileceğine delil gösteriyorlar.

Dünyanın saygın psikofizik uzmanı ve UFO araştırmacısı olan Dr. Franz Hupert: Yabancı ateş küreleri, Meteorlar ve farklı görünümde suya dalan veya sudan yükselen uçan gemi raporlarının fazlasıyla inanılır olduğunu ve değişik suların 1860'lardan beri araştırılmakta olduğunu söyledi. Bugün edindiğimiz bilgi ve tecrübelerimizle ateş küreleri veya UFO'lar olarak bahsedilenlerin

hepsine inanmak için çok iyi sebeplerimiz var.

Hupert, Batı Almanya Hamburg'ta ve Mexico City'de, su altında çalışmalar yaptığını söyledi. Bununla beraber, şimdiye kadar UFO'ların suya indirilen ve tekrar geri alınan yerin sadece İngiltere adalarından Scilly Adası (temel olarak) mevzi yerinin deniz altında olduğu, onun saygıdeğer kaynaklarınca teyid edildi.

Bu UFO Tesisinin mevzilendiği yörenin NATO'ya yakınlığı sebebiyle özel ilgili olduğunu açıkladı.

Her Dünya askerî teçhizat deposunda son derece geliştirilmiş sıfahlar vardır. Onlar, Avrupa'nın savunmasında hayati önem taşır.

Hupert ve diğerleri arasında sır olan, uzay gemileri hakkında bilgilerin dışarıya sızması, uçan tabakları çalıştırmaya ilk adımı atanların şu anda dünya emniyeti için bir tehdit olmadığını söylediler.

(Examiner 26 Feb 1985 L Whitehurst) Çeviren: Mehmet Öncü

«Kadir-i Mutlak olan Mutlak Tanrı, sadece mevcudiyeti meydana getirmiştir Ve ruh, mevcudiyetten varlığa inkılâb etmiş ve mevcudiyet halinde bulunan maddeyi, varlık halinde maddeye çevirmiştir.»

S.P.

«Kozmik kâinatınız baştan aşağı, ruhi varlığın şaheseridir. Ve bu yüzden, siz nerede ne araştırırsanız araştırın, Kadir-i Mutlak olan Tanrı'nın eteğine hiçbir zaman dokunamayacaksınız.»

S.P.

THERESE NEUMANN

T. Neumann, 8 Nisan 1898'de Güney Almanya'da Konnersreuth Köyünde kalabalık bir çiftlik ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Normal çocukluk devresini kardeşleri arasında geçirdikten sonra, çiftlik işlerinde ailesine daha küçük yaşlardan itibaren yardım etmeye başlamıştı. İlk çocukluk yıllarında, dinî konulara karşı olan düşkünlüğü bir yana bırakılırsa, herşeyi normaldi denebilir.

18 yaşında bir merdivenden aşağı düşmesinden sonra tarla işlerinden elini çekmiş fakat sıhhatinin asıl bozulması bundan iki yıl sonraki günlerden itibaren başlamıştır. 21 yaşına geldiği zaman gözleri görmez olmuş ve boğaz adalelerine de felç gelmişti. Bir lokmayı yutabilmesi hemen hemen imkânsızlaşmıştı. Yapılan muayenelerden sonra, özel bir bakım altında hiçbir şey yememesi lâzım geldiğini söyledi doktorlar. 1923'de gözleri açıldı fakat vücudunda başka arazlar da ortaya çıktı. Tıp çevrelerinin merakını çekmeye başlayan bayan Neumann'a doktorlar 'histirik hipokondriyak' teşhisini koydular. Zaman zaman gelen felçli kramplarla bacakları yamuk yamuk olmuştu. Bunu mide ülseri, romatizma izledi.

1924'de bir Cuma günü gözleri kanamaya başladı. Vücudunun çeşitli yerlerinde İsa'nın çarmıha gerildi-

ği zamanki yaraları andırır yaralar ve kanamalar teşekkül etti. Bundan üç hafta sonra aynı İsa'nıninkiler gibi elleri kanamaya başladı. Sonra da ayakları...

Ölüm tarihi olan 18 Eylül 1962'ye kadar her Cuma gözleri, e.eri ve ayakları kanadı. Cuma günleri, bu ilginç olayı görmek üzere, Konnersreuth Köyü binlerce insan tarafından ziyaret edilirdi. Bütün bu olayların yanı sıra bayan Neumann'ın ruhsal yetenekleri de bulunuyordu: Levitasyon, astral seyahat ve ruhsal şifa... Ruhsal tedavi olmak üzere kendisine gelenler arasında kanserli ve veremli hastalar bile bulunuyordu.

İlk olarak 1927'de Katolik Kilisesinin dikkati olaylara çekilmiş ve bir doktor grubunu devamlı Neumann'ın başında bulunmaya memur etmişti. Bu doktorların arasında bir Psikiyatri Profesörü ile Dr. Ewald ve Dr. Seidl de bulunmaktaydı. Kendisini gece gündüz muayene ve kontrol eden doktorlar (bu kadar kanama ve birşeyi yiyip içmemeye rağmen) hastanın kilo kaybetmemekte olduğuna şaşırıp kalmışlardı. 1932'de bayan Neumann artık doktor mua-

venesini istemediğini bildirmiştir. Kendisini bu kadar insanın (bazen günde 700'ü geçiyordu) ziyarette bulunmasına Hitler bile birşey dememiştir. Zamanla bayan Neumann 'Konnersreuth Azizesi' olarak çağırılmaya başlandı. Kendisini ziyarete gelenlerin ölmüş yakınlarıyla irtibat kurmaktan başka İncil sahnelerinin tasvirlerini de yapıyordu.. Astral yolculukla, bulunduğu yerden çok uzaklarda bulunan bölgelerin tasvirini yapabiliyordu. Hatta bir seferinde

zavallı fizik bedeni fakir çiftlik evinin yatak odasında halsiz bir vaziyette bulunurken, astral olarak vücudundan ayrılmış ve Papa Pius XII'in ölüm merasiminde bulunmuş ve orada gördüklerini ayrıntılarına kadar anlatmıştır.

Bu olayla ilgili en derin araştırmalar Teoloji Profesörü Dr. Graber tarafından yapılmıştır. 24 Şubat 1973'de Dr. Graber, Neumann olayı ile ilgili olarak şunları söylemişti:

«Mucizelere inanmayan birisi Konnersreuth olayına da inanmaz. Gerçek ortaya çıkacaktır. Bu hiçbir zaman teolojik açıdan Konnersreuth Köyünde cereyan etmiş olan bütün olayları kabul etmiş olduğum anlamına gelmemelidir. 1926'dan 1962'ye kadar yaptığım incelemelerle Neumann'ı yeterince tanıdığımı zannediyorum.»

(Researcher - Gazette'den)

Medyom ve Mesaj

(Baştarafı 7. Sayfada)

Doris iyileşti. Kısa bir süre sonra da yeniden medyomluğa başladı. Diğer insanların yaşamlarını kurtarabilecek mesajlarını iletmeyi sürdürdü.

İlk başarılı gezisinden sonra, Doris 1980 yılında yine Avustralya'ya gitti. Radyo ve televizyon programlarına katıldı.

Sp'iritüalizm eleştirmenleri Doris Stokes gibi medyomların böyle kalabalık seyirci kitleleri karşısında güçlerini göstermelerinden doğal olarak hoşlanmamaktalar. Fakat Doris yaptığı işlerin sonuçlarıyla değerlendirilmekten hoşnut ve yaptığı işler zaten kendi kendilerinin birer kanıtı.

Yani, makul vicdan tatbikatlarımız, yüzde yüzük bir başarıyla sürüyorsa; yeryüzünde ulaşabileceğimiz en yüksek ruhsal tekâmül seviyesi budur, diyoruz...

Makul vicdan ise, aklın ve vicdanın aynı paralelde başarıyla kullanılabilmesi demek olduğuna göre; tahakkuk ettirilecek amaç, her şeyden önce, aklımızı ve vicdanımızı kullanabilme çabası olacaktır...

Görülüyor ki, birbiri içine giren sürekli çabalarla ancak bir yere varabiliriz.

Neyin ne olduğunu ve ne olmadığını anlayabilmenin iki yolu vardır:

Bizzat denemek...

Yahut, deneyenlerin deney sonuçlarından yararlanmak...

Deneyci bir yapıya sahip değilseniz; ne deneyip bir yere varabiliriz! Ne de deneyenlerin sonuçlarıyla ilgilenebiliriz...

İnsanoğlu, amacına ulaşmak istiyorsa, deneyci olmak zorundadır. Bu deneyciliği, hem bizzat, hem de dolaylıdır. Dolaylı deneylerden yararlanabilmek de; yararlanılmıyacağını anlamak da; ancak deneyci bir karakteri kazanmakla mümkündür.

Müşahede çabası, bunların da önünde gelir. Buna, muhakemeyi de katınca, ortaya akıl çıkar. Aklın bulduklarını kontrol çabasında da vicdan tatbikatı mevcuttur...

Olaylardan, deneylerden ve bunların ortaya koyduğu sonuçlardan istifade edebilmemiz için çaba göstermemiz şarttır...

İşte bu çabalarımızın yüzde yüzünün altındakiler, gizli tembelliklerimizle gölgelenirler.

Uyanıklığımız, bu yüzde yüzlere bağlıdır...

Örneğin, karşımıza çıkan bir olayın bize vermek istediklerini alabilecek bir müşahede çabasının yüzdesi düşükse; müşahede çabamızın düşük yüzdesinin âmillerini bulmak da ayrı bir çaba ister bizden...

Ciddiyet faktörünü ele alalım:

Amacın tahakkuku için neler yapmamız gerektiğini bilmeliğimiz, bu ciddiyetin kendisidir. İzleyeceğimiz yol hakkında yeterli bilgi edinme çabamız yoksa; amacın tahakkuku nasıl bekleyebiliriz? Ciddiyet, yapılacak işe önem verip gereklerini yerine getirmektir. Bu yerine getirilecek gereklerdeki başarı yüzdemizin düşüklüğü de gizli tembelliklerimizden kaynaklanır...

Yani meseleyi, hangi taraftan alırsak alalım; gizli tembelliklerimiz, yaşama zorluklarımızı oluşturan nedenleri doğururlar. Örneğin, sağlıklı yaşamak için bir çabamız yoksa; yahut üstünkörü çabalarımızla gizli tembelliklerimizi içeriyorsa; bu düşük yüzdeli çabalarımızla, sağlıklı yaşayabilmekten söz etmemiz de abes olur...

«Bütün menfilikler, bütün nizalar, bütün ıstıraplar ve yükler bilgisizlikten ve şuurun darlığından meydana gelir.»

S.P.

Kundalini'nin Uyanması

(Başarafa 23. Sayfada)
nerjinin, yani Şakti'nin her an titreyişini hissettim. Bedenim sık sık sarsıldı veya heyecanla ürperdi; bunun dışındaki zamanlarda ise vücuduma ateş basmalar ve üşümeler hissettim.

İçimde canlılığı devamlı surette artan enerjinin, yani, fizik bedenimde değil de, şüphesiz daha süptil olan varlık plânında kıpırdaşan etkili bir gücün farkındaydım.

Bir gün, banyoya giderken çok yoğun bir hal geldi üstüme: yemek, içmek, nefes almak ve dışarı çıkmak gibi doğal fonksiyonlarımın tümünün hep içimdeki Kundalini'ye bağımlı olarak işlediğini farkettim. Hareket ve davranışlarımın asıl sahibinin süptil bedenim olduğunu ve ondan mahrum kaldığı takdirde fizik bedenimin ôtil (devinimsiz) bir tahata parçasından farksız bir şey haline geleceğini anladım. Ayrıca şunu da anladım ki, bana ait olan bu süptil beden eril değil, dişildi. Gerçekten de bu beden, ilâhe Kundalini'nin bedeniydi. Vecd halinde bir kolumu havaya kaldırdım; biliyordum ki bu kol O'nun koluydu.

YA RABBİ! BEN ŞAKTİ'YİM! BEN KUNDALİNİ'YİM!

«Ya Rabbi! Ben Şakti'yim! Ben Kundalini'yim!» diye geçirdim içimden.

Bir anda nefes almak, yürümek ve konuşmak gibi fonksiyonlarım, kutsallaştığımı ve son derece şuurlandığımı ispatlamaya yeter hale gelmişti ve tabii bu fonksiyonlar

Kundalini'nin her zamanki faaliyeti- nin olağan görünümünden başka bir şey değildi.

Gözlemlerim bana şunu göstermiştir ki, Kundalini olan yalnız ben değildim, herkes Kundalini'ydi. O uyandığında, başımıza gelen her şey O'nun raksının bir ürünüdür; sevgi ve gönül bağlarımız da, red ve inkârlarımız da hep O'nun kontrolü altında bulunmaktadır.

Uygun bir pozisyonda oturduğumuzda, kendiliğinden meditasyon imkânını bize başışlayan O'dur, fakat gün boyunca süren faaliyet ve çalışmalarımız her ne türden olursa olsun, her şeye rağmen sürekli meditasyon uygulamasını bize yaptırtan da yine O'dur.

Yola koyulmaya görsün, hemen müthiş bir raksa başlamakta ve tüm negatif yanlarımızı yok etmektedir; O'nun bir tek amacı vardır: o da, günlük hayatımız sırasında ne yaptığımıza bakmadan içimizdeki faaliyetini şuurlu bir biçimde sürdürmektir. Ama yine de şundan emin olabiliriz ki, O'nun faaliyeti her zaman için ihtiyaçlarımıza tam anlamıyla cevap verir niteliklidir.

Hayatımın ilk yarısında şarkıcıydım. Şaktipat'ı kabülümünden sonra akıl almaz nitelikte kriya (içten gelen ses) olaylarının içinde buldum kendimi.

Bu olaylar daima meditasyon sırasında cereyan ediyor ve saatlerce sürüyordu. Bazen kendimi, minareden mü'minleri ibadete çağıran müezzin zannediyordum. Diğer za-
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz.)

manlarda ise şarkıma yabancı İmaj ve lisanlar eşlik ediyordu. Âdeta, o güne kadar kilit altında tutulmuş tüm hayatlarım birden serbestleşip su yüzüne çıkıvermiş gibi geliyordu bana.

Sözünü ettiğim ilginç kriya olayları, çevrem insanlarla sarılı olduğu zaman cereyan edecek diye ödüm kopmuştur hep, ama bu durum bereket hiç başıma gelmemiştir. Evi mi başka kimselerle paylaştığım halde bu insanların hiçbiri kriya'larına tanık olmamıştır. Bu inanılmaz ses onlar evden çıkar çıkmaz hemen içimden fişkırtıyor ve birisi eve geri döner de beni bu durumda yakalayabilir diye erdişe içinde kıvrılmaya başladığım ana kadar devam ediyordu.

Ter içinde şarkı söylerken ses birden kesiliyor ve tam o anda da fren yapıp duran bir araba sesi veya kapanan bir demir kapı gıcirtisi duyuyordum. Bu durum bu şekilde günlerce, haftalarca, aylarca sürüp gitti ve böylece ben de bu gücün zekâsı ve hayatımızı yönlendirmede kullandığı kesin ve şaşmaz ölçü konusunda sınırsız bir imana kavuşmuş oldum.

Bu konuda, başımıza ne gelebileceği, olayların nasıl ve ne zaman cereyan edebileceği konusunda önceden oluşturduğumuz basmakalıp düşünce ve fikirlerden vazgeçmemizin gerektiği hususu kesinlikle hatırdan tutulmalıdır. Kundalini, tahmin edemeyeceğimiz kadar zekidir.

BİR GÜN, MEDİTASYON SIRASINDA, KENDİ DOĞUM OLAYIMI TEKRAR YAŞADIM

Bir gün, meditasyon sırasında, kendi doğum olayımı tekrar yaşadım; bedenimin o esnada yapmış olduğu hareketlerin tümünü tekrarladım: Görüldüğü gibi, bu kriya toplu şartlara bağlı bir kriya idi. Bu kriya

hayatımın, köklü bir değişime (transformation) maruz kaldığım bir dönemine tekabül etmekteydi ve tabii ki sadece bir sembol değil, fakat ayrıca hassas bir iç plân üzerindeki bir faaliyetin gerçekleşmesi ve tamamlanmasıydı da. En küçük ayrıntılarına varıncaya kadar doğum olayımın tamamını tekrar yaşarken tedavi uzmanlarının bu konuda sözünü ettikleri acıya ve yaraya yol açan tüm duygu ve izlenimlerden kurtuluyordum âdeta. Bu olayla birlikte, o güne kadar başıma gelmiş olan tüm olayların üstüne çıkmış ve zirveye ulaşmış oluyordum; bu, benim için birçok nedenle, yeniden yola çıkış her şeye yeniden başlayış anlamını taşıyordu.

Torah'ta (Tevrat'ın bir bölümü) şöyle denilmektedir: «Tek özgürlük Tanrı'yı tanımaktır.» Son derece doğru bir sözdür bu ve biz Yoga'da Tanrı'yı tanımak diye ifade edilen hedefe ulaşmaktayız; bu da, Kundalini'nin tüm Suşumna'yı baştan sona katetmesiyle ve onu tamamen arıtmasıyla gerçekleşmektedir. Kundalini, en yukarıdaki Şakra'ya, yani başın tepesindeki Sahasar'a ulaşınca tam o noktada bulunan ve küçük bir mavi ışık görünümü arz eden sonsuz - sınırsız denize karışmaktadır. Sahasar'a ulaşma durumunda özgürleşmiş oluruz: O takdirde Tanrı tecelli etmekte ve bize bilgiyi, —Mûsa'ya Sina Dağında nasıl öğretmişse— öyle öğretmektedir. Kundalini Sahasar'ın içine akinca Tanrı'yı görür, işitir ve tanırız, çünkü ilâhlaşırız. Tanrı Sina Dağında ateş görünümünde tecelli etmiştir, bizlere ise Kundalini ateşi vasıtasıyla tecelli etmektedir; kendi öz yetkinliğimize ilişkin kutsal şuura ulaşabilmemiz için bu ateşin pırıl pırıl parlaması şarttır. (NOSTRA, Sayı: 596 Ekim 1984, s. 41-43)

Eski Yazarlar Uzay Yolculuğu Yapmışlardır

(Baştarafı 31. Sayfada)
Seychatini Anlatıyor.» Cyrano'yu anlatmak bu kısa yazıya sığmaz.

Büyük Filozof «De la Sepélture» ise diyor ki: «Dünyaların çokluğu konusunun delilleri...» Sadece yazı başlıkları ile:

Filozof Fontenelle ise: «Çeşitli Dünyalar»

Meşhur Filozof Voltaire'in: «Gerçeği Andıran Sistem Mikromegas»'ın da, hakiki bir uzay seychatı, en üstün şekilde anlatılmaktadır. Keşke bu üstün eserden parça sunabilseydik...

İsveçli büyük mütefekkir Swedenborg'un yazısı «Güneş Sistemine Ait, Gezegen Denilen Yerler ve Onların Sâkinleri...» başlığını taşıyor ve bu yerleri ayrı, ayrı açıklıyor.

Charles Bonnet: «Tabiatı Temaşa»sında ise yolculuğunu açıklıyor.

DÜNYALAR SİSTEMİ VE KÂİNAT TOPLUMLARI

Filozof Lambert: «Dünyalar Sistemi ve Kâinat Topluları» kitabında: Yine bugünkü tekniğin çok üzerinde sırlar açıklamaktadır. Fakat bu kısa yazımızda bunları takdim edememenin ıstırabı içindeyiz.

Yazımızı, meşhur «Sir Humphry Davy» ile (şimdilik) bitirmek istiyoruz...

Bu zat- otomobilin, daktilonun keşfedileceğini bir asır önce bilmiş ve dünyamızda lise tahsilini ilk defa kurmuştur. Devrinin sayılı âlimlerindedir. Krallık Akademisi âzasıdır. Sir Davis, yaptığı uzay seychatında: Tasvir edilemeyecek acayip var-

lıklar, hareket eden altı organlı varlıklar görmüş.

«Pembe renkli, vücutlarında birçok sayıda tüpler var. Onların bu organları, üzerimde nâhoş bir izlenim bıraktı. Hatta bunlardan bir tanesi bize doğru bir uçuş yaptı. Beni bu uzay seychatine getiren cin: «Hangi düşünceler içinde olduğunu biliyorum» dedi. «Seni hayata sürükleyen analogi'dir. Sen, bu sahneleri öğrenebilecek unsurlara sahip değilsin. Senin durumun bir sineğin durumuna benziyor. Sineğin gözü bir anda insan gözü haline geldiğinde, nasıl olursa sen de bu durumdasın. Bu, senin önünde olan zâhiri görünüşlerine göre, bizim zoofit(?)ler gibi, gayri mükemmel görünen bu Saturn sakinleri... (Sevgili okuyucular, bizler bugün büyük Davis'in bu sözlerinin manâsını anlayacak seviyede olmadığımızdan, tercümesini izah yapmadan takdim ediyoruz).

SİZİN GÜNEŞ SİSTEMİ HAKKINDA BİLDİĞİNİZ, ÜRANÜS'E KADARDIR

«Bunlar atmosferde yaşarlar. Onların duygu ve entellektüel kapasiteleri, yeryüzünüdekileri çok aşar. Onlar birçok duygu ile mücehhezdirler. İdrak vasıtaları, aksiyonu, onun vizyon seferi seninkinden çok daha geniştir. Onların teşekkülâtını sana izah etmem fantazidir. Onlar fizik güçleri kendi hâkimiyetlerine almışlar. Sizin bugün sanayi hâkimiyetine benzer bir durum. Atmosferleri, sizinkinden çok daha hafiftir. Özel bir yerçekimi vardır (daha azdır). Güneş (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Sistemine ait kanunları, ay'ın yerini ve durumunu kesinlikle söyleyebilir. Hesap neticesidir. Onların zevk kaynakları çok yüksek entellektüel tabiatlıdır. Onların Satürn halkalarının muhteşem manzarasına hayran olmamak mümkün değildir.

«Sizin Güneş Sistemi hakkında bildiğiniz, Üranüs'e kadardır.» (Not: O zaman için, bu bilgi geçerlidir. Bugün, yeni gezegenler keşfedilmiştir. Aşağıdaki yazılar, bugünkü dev-

rimizin üzerindedir.)

«Sizin Güneş Sistemi hakkında bildiklerinizin dışında; bu varlıklar başka bir sistemin ve başka Güneşler'in plânet sırlarına nüfuz etmişlerdir. Sizin çok az bildiğiniz komet (kuyruklu yıldızlar) onların efemeritlerinde (efemerit, astrolojide gezegenler takvimidir.) sizin Jüpiter ve Venüs hakkında bildikleriniz gibidir...»

Cennet, Cehennem, Kıyamet

(Baştarafı 4. Sayfada)

yoksa tamamen otomatik tarzda mı hareket ediyorsunuz) belli değil. Ve olayın dışına çıkar çıkmaz, «Eyvah,» diyorsunuz, «Ne yaptım? Burada gene aslında yapmam gereken şeydi, şunu yapmalıyım, şu sözü söylemeliydim. Burada samimî değilim, burada kendimi büyük göstermek için bir takım hareketlere girdim gene... Doğru değildi bu. Öbür türlü hareket etseydim, ne kaybederdim?» diye bir takım murakaheye, iç tartışmaya girmek kabil. Ama olay geçmiştir.

BÜTÜNLEŞMEYE GİDEBİLMEK İÇİN SAVUNMA MEKANİZMALARINI BİRER BİRER ORTADAN KALDIRMAMIZ GEREKİR

İşte bu, ayrıntılı bir şuur hâli yaşamaktan ileri geliyor. Bir bütünleşmeye gidememekten. Bütünleşmeye gidebilmek için yukarıda saydığım savunma mekanizmalarını birer birer ortadan kaldırmamız gerekmektedir. Buna Sofizm'de (Hristiyan Sofizminde de) 'nefsin yok edilmesi' denir. Burada 'yok edilmek'den amaç, nefsi ortadan kaldırmak değil, bu 'savunma mekanizmalarını' çöktürmektir. Fen'a (ifna etmek, kal-

dırmak, yok etmek) dedikleri bu savunma mekanizmalarının çöktürülmesidir. Bunları ortadan kaldırdığınız zaman, artık olaylar sizin için o derece karmaşık ve tehlikeli değildir. Kendinizi devamlı olarak savunma hâlinde bulundurmanıza gerek yoktur. Çünkü artık sizde müthiş bir 'birlik' oluşmuştur.

Bakınız, bu bütünleşme Yunus'ta ifadesini veciz bir şekilde nasıl bulmuştur: Yaratılanı hoş gör Yaratandan'ın ötürü.» 'Allah bunu böyle yarattı. Allah'ın yarattığı hiçbir şekilde eksik, kusurlu olamaz. O halde ben insanın her yaptığını hoş görürüm' anlamına gelmiyor. Öyle olsaydı, Yunus hayatında hoş görmediği şeyleri yazmazdı. O artık bir bütünlüğe ulaşmıştır. Birleştirmiştir meseleyi. Onun için o hareket 'kusur' olmaktan çıkmıştır. Çünkü kendi içindeki savunma mekanizmalarının hep hepsini çöktürmüştür. Yerle bir etmiş. Bu, kuşkusuz kolay kolay başarılacak bir iş değildir. Bunun adı 'Kırk yıl dağdan odun kesmek'tir. Ama aslında kendi dalını budağını temizlemiştir. Kendini dosdoğru bir hâle getirmiştir. Her tarafa yayılmış olan varlığını ayrıntılardan kurtarmıştır. Kese kese, düzelte düzelte...

Birinciden Sonra

(Baştarafı 25. Sayfada)

Kurdeleyi sağdakinin sapına bağladım. Uzak tan bakmak için geriye doğru yürüdüm.

Her ikimiz de bardakların mükemmel bir seçim olduğuna karar verdik. İkinciye bağlamak için geldiğimde kalan diğer kadeh tam sapının üzerinden kırılmıştı. Lâle şekilli üst

kısım masanın üzerine duruyordu.

Tom'a döndüm, pişmanlık duyan bir sesle, tahmin ediyorum ki Harry, onun bardağıyla içki içmeni istemiyor. (FATE'den)

Sovyetler Birliği'ni Hayrete Düşüren UFO

(Baştarafı 29. sayfada)

ki UFO fenomenlerine ilişkin pek çok bildiride bulunmuştur. Gerçekten gözlemlerin hepsi sıradan veya tek taraflıdır. Komisyonun Estonya bölümü, bulut makine olayını da soruşturmuş bulunmaktadır. Elde edilen bilgilere göre, bu da geçmişte diğer benzeri gözlemleri andırmakta ise de, bu seferki bir istisna sayılır. Çünkü gözün kırılması sırasında cisim yön değiştirmiş, gayet yüksekte güçlü bir şokilde ışınarak toprağı aydınlatmıştır. Hava taşıtını andırır belirgin hatları olması ve yönünü bulabilmesinden ötürü, komisyon, öncelikle cismin yapısını araştırmaya koyulmuştur. Söz konusu fenomen sıradan bir fenomen değildir, ayrıca olağanüstü de büyüktür.

Bilmecayı aydınlatacak tek çözümler yolu olarak, orada binlerce km. ötede bir yerde, bilimsel olarak bilinmeyen yer küresel veya jeofiziksel bir fenomen meydana gelmiş olma-

ası; pilotların da bu tipik, optik bir illizyon olayını, sadece her şeyin çok yakınlarında cereyan ettiğini zannetmiş olmalarıyla izah edilebilir.

Ama, bu açıklama da yerinde sayılmaz, çünkü, pilotlar cisminde olan uzaklıklarını belirlemeyi başarmışlardır.

Bu yüzden verilecek sadece tek bir cevap vardır: Uçağın mürettebatı UFO olarak adlandırılan fenomenle birlikte bulunmuşlardır. Özellikle bu durum, onun araştırmaya değer olduğunu gösterir. Kaldı ki, hem cismin biçim değiştirmesi, hem de, biçimi hakkında gerek uçuş âmil-liklerinden, gerekse yerdeki görgü şahitlerinden titiz tanımama istenmiş ve ifadelerine göre de resimler çizdirilmiştir.

Son olarak Zeltuhin, gazetenin okuyucularına, yapmış oldukları gözlemleri Moskova'daki olağanüstü fenomenleri araştırma komisyonuna bildirmelerini rica etmiştir. Kaynak: ULTRA Dergisi 4/85 FİNLANDİYA

Tekrar Doğuş ve Ahlak

(Baştarafı 15. sayfada)

Çok kimse bu konuda bir sürü tamamlayıcı açıklamaya ihtiyaç duymakta ve bir sürü soru sormaktadır. Dünya'ya ilişkin bu evrimin kökeni nereye dayanmaktadır? Yerküre üzerindeki bu gezimizin sonunda somut anlamda acaba ne olacağız? Tüm «ego»lar hedefe ulaşabilecekler midir? Yoksa bazıları yolda telef mi olacaktır? gibi...

Bunlar yerli yerinde sorulardır. Bunların cevabı Doğuluların felsefesinde yatmaktadır. Ama biz, sözü edilen kökenden ve ulaşılacak hedeften o kadar uzaklarda bulunmaktayız ki, onun için, üzerine eğilmemiz gereken konu, ancak, günlük tutum ve davranışlarımızı, insanın evrimine ilişkin kuramla uyum içinde bulundurmaya çabalamak olmalıdır.

Böyle bir tez, konusunun kendisine kazandırdığı avantaja da yararlanarak, insanın moral durumunda gerçekleşebilecek tedrici bir iyileşmeyi uzun süre güvence altına almaya yetecek güçtedir. Tekrar belirtelim ki, yanlış bile olsa, bu kuram, yine de en üstün kuramdır ve çocukların eğitimi için eşi bulunmaz bir temel oluşturmaktadır. (Renaitre 2000, Sayı : Kas-Aral. 1983, s. 251)

Avustralya'nın ilk UFO Araştırma Kuruluşu

(Baştarafı 33. sayfada)
Ilemciler tarafından toplam olarak 15 el kadar ateş edildi. Bu sırada yöredeki gözlemciler tarafından toplam olarak 15 el kadar ateş edildi. Bu sırada büyük bir gü rültü ile alçalıp yere çarpan cisimden, sonra dan yapılan araştırmalarda ne bir iz ne de bir kalıntı bulunabil di.»

Yöreden alınan top rak numunelerinin Cauncil for Scientific and Industrial Research in Pretoria'da) radyasyon analizlerinden de

bir anormalliğe rastlanmamıştır.

BİR GÖZLEM DE YUGOSLAVYA'DAN

11. Tem. 1970'de saat 20:23'de Belgrad üzerinde pekçok insan saatte 40-600 Km hızla hareket eden ışıklı bir objenin gözlemini yapmışlardı. Oval biçiminde kırmızımsı bir rengi vardı. Bununla birlikte rengi zaman zaman turuncuya dönüşüyor Arada sırada değişik renkler de çıkarıyordu. Boscovici Gözlemevi nesneyi görmediğin bildirdi. Fakat Lenin Bulvarındaki 12.

katta bulunan bir gazeteçi kameraman cismin fotoğrafını çekebilmişti. Bir dakika süreyle bulunduğu binanın 12. katındaki balkondan cismin gözlemni yapan gazeteci, onun düzgün bir küre ya da disk biçiminde olduğunu, altından alevlerin çıktığını bildirmiştir. Gözlemcilerden biri olan bir pilot da cismin uçak balon ya da uydu gibi düşünme yapı sı bir nesne olamayacağını açıklamalarına eklemiştir. (NOVA MAKEDONIA, 12. Tem. 1970'den)